

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ A DANÍ

Korporátní zdanění v České republice a Velké Británii

Corporate Taxation in the Czech Republic and the Great Britain

Student:

Adéla Drozdová

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Kateřina Krzikallová, Ph.D.

Ostrava 2018

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra účetnictví a daní

Zadání bakalářské práce

Student: **Adéla Drozdová**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **6202R049 Účetnictví a daně**
Téma: **Korporátní zdanění v České republice a Velké Británii**
Corporate Taxation in the Czech Republic and the Great Britain
Jazyk vypracování: **čeština**

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Základní pojmy daňové soustavy
3. Struktura daňového systému České republiky a Velké Británie
4. Srovnání korporátní daně České republiky a Velké Británie
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

SCHELLEKENS, Mamix, ed. *European Tax Handbook 2017*. Amsterdam: IBFD, 2017. 1164 s. ISBN 978-90-8722-407-3.

ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. 392 s. ISBN 978-80-7201-925-0.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2016*. 13. vyd. Praha: 1. VOX, 2016. 396 s. ISBN 978-80-87480-44-1.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Kateřina Krzikallová, Ph.D.**

Datum zadání: 24.11.2017

Datum odevzdání: 11.05.2018

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

Prohlašuji, že jsem práci, kromě příloh, vypracovala samostatně. Přílohy č. 1 a 2, které mi byly dány k dispozici, jsem samostatně vložila.

V Ostravě dne 11. 5. 2018

Adéla Drozdová

Adéla Drozdová

Obsah

1	Úvod	5
2	Základní pojmy daňové soustavy	6
2.1	Daňová soustava a daňový systém.....	6
2.2	Definice daně.....	6
2.3	Funkce daní	8
2.4	Daňový subjekt	9
2.5	Základ daně	10
2.6	Předmět daně.....	10
2.7	Sazba daně.....	11
2.8	Zdaňovací období	13
2.9	Klasifikace daní	13
3	Struktura daňového systému České republiky a Velké Británie.....	17
3.1	Daňový systém České republiky	17
3.1.1	Přímé daně	18
3.1.2	Nepřímé daně	25
3.2	Daňový systém Velké Británie	31
3.2.1	Přímé daně „Direct Taxes“	32
3.2.2	Nepřímé daně „Indirect Taxes“	37
4	Srovnání korporátní daně České republiky a Velké Británie	41
4.1	Korporátní daň České republiky	41
4.1.1	Subjekt daně.....	41
4.1.2	Předmět daně	42
4.1.3	Základ daně	42
4.1.4	Sazba daně.....	45
4.1.5	Slevy na dani.....	45
4.1.6	Správa daně a zdaňovací období	45
4.1.7	Výpočet daňové povinnosti.....	46
4.1.8	Modelový příklad na výpočet korporátní daně ČR.....	47
4.2	Korporátní daň Velké Británie	50
4.2.1	Subjekt daně.....	50
4.2.2	Předmět daně	50
4.2.3	Základ daně	52
4.2.4	Sazba daně.....	53
4.2.5	Slevy na dani.....	54

4.2.6	Správa daně a zdaňovací období	54
4.2.7	Výpočet daňové povinnosti	55
4.2.8	Modelový příklad na výpočet korporátní daně ve VB	56
4.3	Zhodnocení a srovnání korporátní daně v ČR a VB	58
5	Závěr	60
	Seznam použité literatury	62
	Seznam zkratk.....	66
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1 Úvod

Vznik daní je spjat se vznikem samotných států a jejich historie sahá až do starého Řecka a Říma. V dávných dobách byly daně příjmem do pokladny panovníka a byly považovány pouze za doplňkovou část příjmů jeho rozpočtu. Původně měly daně sloužit k financování válečných akcí nebo potřeb panovníků a byly většinou v naturální podobě. Hlavními příjmy rozpočtů byly válečné kořisti a jiné nedaňové příjmy. Dnes jsou daně jedny z nejvýznamnějších veřejných příjmů mnoha států.

Autorka si toto téma vybrala, protože daně ovlivňují životy nás všech a setkáváme se s nimi každý den, ať už jako spotřebitelé, zaměstnanci nebo podnikatelé. Zároveň je toto téma velice aktuální, jelikož se daňový systém a daně celkově mění poměrně často.

Cílem bakalářské práce je analyzovat současný daňový systém dvou členských států Evropské unie, a to České republiky a Velké Británie a následně porovnat nejvýznamnější rozdíly korporátní daně těchto dvou zemí. Daňový systém je tvořen ve většině vyspělých zemích dvěma velkými skupinami, a to daněmi přímými a nepřímými. Korporátní daň je v České Republice známá jako daň z příjmu právnických osob a je součástí právě přímých daní. Korporátní daň je jak z teoretického, tak i praktického hlediska velice zajímavá, ale také velice obsáhlá.

Pro porovnání byla vybrána právě Velká Británie, protože je jednou ze zemí, do kterých by autorka bakalářské práce ráda v budoucnu odcestovala za prací a také si tam časem založila např. obchodní společnost. Podle jejího názoru je třeba znát alespoň základní znaky daňové soustavy té země, do které se chystáme vycestovat kvůli zaměstnání nebo si založit firmu, proto bychom měli také znát rozdíly při založení např. s.r.o. v ČR a Ltd. ve Velké Británii.

Bakalářská práce se skládá z několika dílčích částí. Druhá kapitola je věnována charakteristice základních pojmů daňové soustavy, které jsou nutné k pochopení problematiky daní a abychom mohli s těmito pojmy dále pracovat, je třeba si je nejdříve vysvětlit. V další části je stručně popsána struktura současného daňového systému České republiky a Velké Británie. Poslední kapitola je zaměřená na korporátní daň, a to srovnání a rozdíly této daně mezi Českou republikou a Velkou Británií s praktickými příklady.

Pro zpracování této bakalářské práce byla použita deskriptivní metoda, metoda komparace, analýzy a studium odborné literatury.

2 Základní pojmy daňové soustavy

Tato část práce se zabývá definicemi základních daňových pojmů, které jsou součástí daňové soustavy, protože se s těmito pojmy budeme setkávat v celé této práci a je třeba je znát, aby byla problematika daní správně pochopena. Dozvíme se tedy, co je to vlastně daňová soustava a jak se liší od daňového systému, co je to daň, jaké má funkce, její klasifikace, dále se pak seznámíme s pojmy jako je zdaňovací období, daňový subjekt, daňový základ, předmět i sazba daně.

2.1 Daňová soustava a daňový systém

Daňovou soustavu můžeme definovat jako souhrn daní, které jsou vybírané v určitém státě a v určitém čase a jsou upravené v daňových zákonech. Je jednou ze základních složek státního rozpočtu, protože dokáže zajistit státu dostatek finančních prostředků. Mezi faktory, které ovlivňují uspořádání daňové soustavy patří nejen velikost státu a jeho územní členění, ale také způsob výběru daní a přijaté závazky, které plynou ze zapojení do mezinárodních integračních procesů. (Široký, 2015)

Jak tvrdí Široký (2015, s. 10) „*Daňový systém je širším pojmem než daňová soustava. Zahrnuje kromě daňové soustavy i právně, organizačně a technicky konstituovaný systém institucí, které zabezpečují správu daní, jejich vyměrování, vymáhání a kontrolu, a rovněž systém nástrojů, metod a pracovních postupů, které tyto instituce uplatňují ve vztahu k daňovým subjektům.*“

2.2 Definice daně

Daň sama o sobě nemá přesně danou definici a je možné nalézt značné množství různých definic daně, které se obvykle odvíjejí od oblasti, ve které autor působí. Jinak definuje daň např. ekonom, právník, daňový teoretik či daňový poradce. (Široký, 2013)

Jak tvrdí Široký (2013, s. 11) „*Nejčastěji se ale používá vymezení daně, které ji definuje jako povinnou, zákonem předem stanovenou částku, kterou se odčerpává na nenávratném principu část nominálního důchodu ekonomickému subjektu.*“

Daně jsou určeny ke hrazení společných potřeb, jako např. obrana státu proti vnějšímu nepříteli a plynou do veřejného rozpočtu, ze kterého se tyto potřeby hradí. Veřejným rozpočtem se rozumí nejen ten nejznámější – státní rozpočet, ale také rozpočty státu či obce apod. (Vančurová, Láchová, 2016)

Nenávratnost znamená, že uhrazením daně nevzniká subjektu žádný konkrétní nárok a odlišuje se především od zápůjčky, kdy se majetek po určité době vrací zpět. (Vančurová, Láchová, 2016)

To, že je daň neúčelová znamená, že nikdo, v okamžiku, kdy daň platí neví, co bude z těchto finančních prostředků financováno. Například si můžeme představit nejdůležitější z veřejných prostředků – státní rozpočet, jako nějaký měšec, do kterého plynou daně a ze kterého se financují různé veřejné výdaje, aniž bychom věděli, z výnosu jaké daně nebo od jakého subjektu je tento výdaj financován. Jak tvrdí Vančurová, Láchová (2016, s. 10-11) „*Někdy už ale tím, kam daň plyne, je předurčeno, co z ní bude financováno, např. z výnosu silniční daně se hradí výstavba a údržba dálnic a silnic.*“

Daně musíme především odlišovat od ostatních příjmů, které plynou do veřejných rozpočtů, kterými jsou poplatky, půjčky a dary. Poplatek můžeme definovat jako peněžní ekvivalent za služby, které jsou poskytovány veřejným sektorem. Poplatek je na rozdíl od daně účelový, dobrovolný a nepravidelný. Je to teda například poplatek za vystavení pasu, za povolení k podnikání nebo v jistém slova smyslu to také může být jakákoliv platba za služby nebo zboží poskytované veřejným sektorem, jako například jízdné na státní železnici a další. (Kubátová, 2015)

Půjčkou se rozumí úvěrový příjem do veřejných rozpočtů a je to návratná, nepovinná a nepravidelná platba účelového nebo neúčelového charakteru. Účelová půjčka je taková půjčka, kterou vláda přijala s úmyslem financovat určitý projekt. Na druhé straně, cílem neúčelové půjčky je vyrovnat deficit rozpočtu. Na rozdíl od daně a poplatku je půjčka návratná včetně poskytnutí úroku. (Kubátová, 2015)

Dar je dobrovolná a nenávratná platba, která plyne do veřejného rozpočtu a je často v nepeněžní formě. Také jako půjčka, můžeme rozdělit dar na účelový a neúčelový. (Kubátová, 2015)

V následující tabulce 2.1 jsou přehledně zobrazeny příjmy veřejných rozpočtů (daň, poplatek, půjčka a dar) s uvedením příkladů. Z tabulky jde vidět, že daně tvoří většinu veřejných rozpočtů.

Tab. 2.1 Příjmy veřejných rozpočtů – příklad

Dan	Poplatek	Půjčka	Dar
povinná, nenávratná, zákonem určená, neúčelová, neekvivalentní, pravidelná	dobrovolný, nenávratný, účelový, ekvivalentní, nepravidelný	dobrovolná, návratná, účelová nebo neúčelová, ekvivalentní, nepravidelná	Dobrovolný, nenávratný, účelový nebo neúčelový
daně: důchodové, spotřební, z přidané hodnoty, majetkové daně atd.	poplatek za vystavení pasu	vládní dluhopis	dar obecní škole
příspěvky na sociální zabezpečení	správní poplatky atd.	státní pokladniční poukázka	Věcný dar obci
příspěvky na zdravotní pojištění			
cla			
místní daně v ČR			
dávky (dávky z majetku po první světové válce v ČSR)			

Zdroj: Kubátová (2015, s.18), vlastní úprava

2.3 Funkce daní

Jak tvrdí Vančurová, Láchová (2016, s. 11) „*Daně se stávají důležitým nástrojem ekonomické politiky státu, požaduje se od nich mnohem víc než jen naplnit veřejné rozpočty.*“

Daně by měly napomáhat veřejným financím a plnit celou řadu funkcí, a to především:

- fiskální,
- alokační,
- redistribuční,
- stimulační a
- stabilizační.

Fiskální funkce je jedna z nejdůležitějších funkcí daně, která většinou převažuje a znamená schopnost daně naplnit veřejný rozpočet, tedy zajistit příjmy státu. Většinou se

požaduje od daní mnohem více, ale především by měla být zachována právě fiskální funkce. (Radvan, 2015)

Alokační funkce daně se uplatňuje, když nastane problém v investování vládních výdajů a dochází vlastně k neefektivnímu rozdělování mezi veřejnou a soukromou spotřebou. Znamená to teda buď, že vláda investuje prostředky tam, kde jich je málo (např. školství), nebo na druhé straně vláda odebere prostředky z oblastí, kde jich je dost (např. ekologické zdanění). Mezi příčiny tržního selhání patří nedokonalá konkurence, existence veřejných statků apod. (Kubátová, 2015)

Redistribuční funkce vychází z toho, že lidé nepovažují rozdělování důchodů a bohatství ve společnosti na základě fungování trhu za spravedlivé. I když je to vlastně efektivní způsob rozdělení důchodů, protože daně jsou považovány za nástroj, který se snaží zmírnit rozdíly v důchodech jednotlivců, přičemž bohatším jedincům se vybírají vyšší daně než chudším, a tím pádem mohou mít chudší vyšší příjmy. (Vančurová, Láchová, 2016)

Stimulační funkce je opakem redistribuční funkce a prostřednictvím této funkce znamenají daně pro subjekty určitou újmu, kterou by chtěli v každém případě nějak omezit. Proto stát poskytuje subjektům určité daňové výhody, slevy, osvobození od daně apod. Naopak ty subjekty, kteří se chovají např. neodpovědně vystavuje vyššímu zdanění. (Vančurová, Láchová, 2016)

Jak tvrdí Široký (2015, s. 20) „*Stabilizační funkce veřejných financí znamená zmírňování cyklických výkyvů v ekonomice v zájmu zajištění dostatečné zaměstnanosti, cenové stability a ekonomického růstu. V případě nedostatečné výše efektivní agregátní poptávky by vláda měla do ekonomiky zasahovat, a to zejména prostřednictvím změn daní a vládních výdajů.*“

2.4 Daňový subjekt

Daňovým subjektem se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která je podle zákona povinná strpět, odvádět nebo platit daně. Daňovým subjektem nemůže být organizační složka právnické osoby, např. závod nebo provozovna, ale vždy jen právnická osoba jako celek. Pro praktické účely výběru daní dělíme daňové subjekty na daňové poplatníky a plátce daně. (Vančurová, Láchová, 2016)

Daňový poplatník je fyzická nebo právnická osoba, jejíž předmět (zejména příjem nebo majetek) je dani podroben, tj. nese daňové břemeno. (Vančurová, Láchová, 2016)

Za plátce daně se považuje daňový subjekt, který je ze zákona povinen daň vypočítat, vybrat od jiných subjektů nebo srazit jiným poplatníkům, zkontrolovat a odvést ji do veřejného rozpočtu. (Vančurová, Láchová, 2016)

2.5 Základ daně

K určení daně je potřeba zjistit základ daně. Základ daně můžeme definovat jako předmět daně, který je vyjádřen v měrných jednotkách, tj. buď ve fyzikálních jednotkách (např. kus, m², hl apod.), nebo v hodnotovém vyjádření (v Kč), a je upravený podle zákonných pravidel (např. o položky, které se buď odečítají, nebo připočítají). Jak tvrdí Vančurová, Láchová (2016, s. 16) „*Základ daně je nezbytným konstrukčním prvkem daně. Cesta k jeho vyměření může být dlouhá a začíná u předmětu daně.*“

2.6 Předmět daně

Předmět daně neboli daňový objekt je veličina, ze které se daň vybírá. Předměty daně můžeme rozdělit do čtyř velkých skupin, a to:

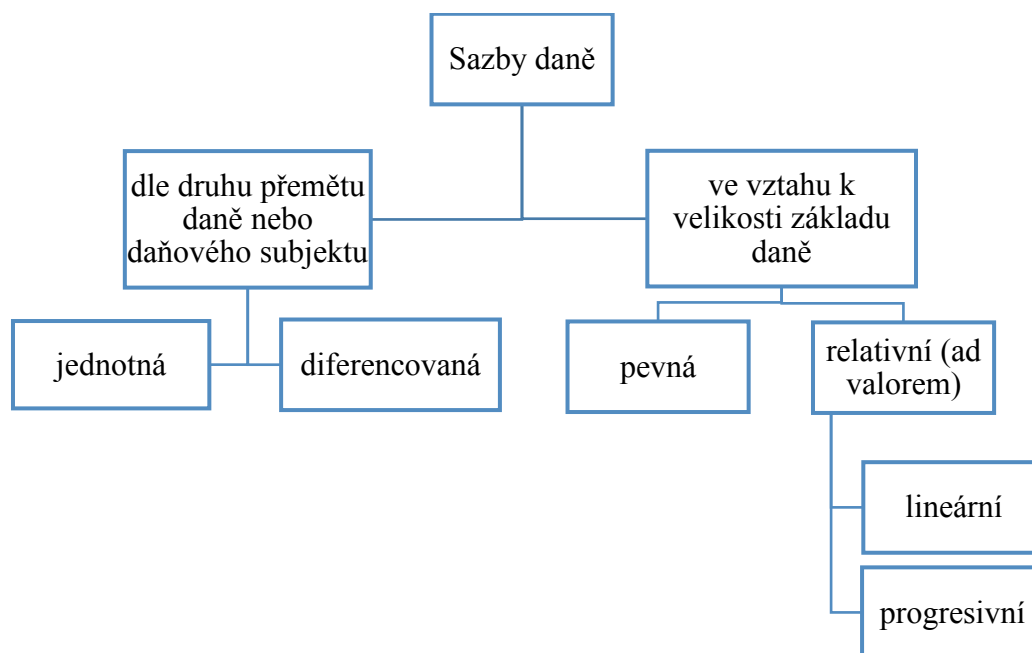
- hlava,
- majetek,
- důchod,
- spotřeba.

Historicky nejstarší je daň z hlavy, která se v současných daňových systémech již téměř nepoužívá. Předmětem této daně je osoba, tedy sám daňový subjekt a příkladem daně z hlavy může být např. poplatek za odstraňování komunálního odpadu. Dlouhou historii mají i majetkové daně, ale ty už se dnes také využívají jen doplňkově. Oblíbeným předmětem zdanění u majetkových daní mohou být nemovitosti, neboť z jejich povahy vyplývá, že jsou viditelné a nelze s nimi pohybovat, proto je nelze zatajit. Důchodové daně neboli daně z příjmů jsou dnes nejintenzivněji využívány jako ekonomický nástroj i přesto, že tyto daně poskytují poměrně malou část podílu na celkových daňových příjmech. Jeden z nejdůležitějších nástrojů důchodových daní je osobní důchodová daň neboli daň z příjmů fyzických osob. Moderní daně ze spotřeby jsou méně komplikované než v minulosti a jejich výhoda spočívá v tom, že jsou méně viditelné na rozdíl od důchodových daní. Daně ze spotřeby se zahrnují do ceny zboží nebo služeb a podíl těchto daní na celkových daňových příjmech stále roste. (Vančurová, Láchová, 2016)

2.7 Sazba daně

Sazba daně je dalším konstrukčním prvkem daně, který je nezbytný pro určení velikosti daně. Jak tvrdí Vančurová, Láchová (2016, s. 24) „Sazba daně je algoritmus, prostřednictvím kterého se ze základu daně (sníženého o odpočty) stanoví základní částka daně.“ V praxi sazby daně dělíme podle dvou kritérií, která nám společně vymezují typ sazby viz obrázek 2.1.

Obr. 2.1 Druhy sazeb daní

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016, s. 24), vlastní úprava

Jednotná sazba daně se používá pro všechny typy a druhy předmětu daně daně bez rozdílu, tedy nezávisle na jeho kvalitě nebo daňovém subjektu. Jednotnou sazbu daně využíváme u daně z nabytí nemovitých věcí, dále daně z elektřiny a od roku 2008 i u daně z příjmů fyzických osob. (Vančurová, Láchová, 2016)

Na druhé straně diferencovaná sazba daně je různá pro různé druhy předmětu daně, resp. jeho kvality. Např. sazba daně z přidané hodnoty je diferencovaná a podle druhu nebo zboží činí 21 %, pro potraviny 15 % a pro knihy nebo léky činí 10 %. Diferencovaná sazba daně je také odlišná pro různé daňové subjekty. Např. u daně z příjmů právnických osob se nižší sazba týká třeba penzijních společností. Takové sazby se ale vyskytují ojediněle, protože odporují zásadě rovnosti poplatníků. (Kubátová, 2015)

Podle jednotek, v nichž je vyjádřen základ daně, bude sazba buď pevná, nebo relativní. Pevná sazba daně se vztahuje k fyzikální (objemové) jednotce základu daně. To znamená, že je

sazba vyjádřena jako Kč/jednotku, např. 1 Kč/1 m² zastavěné plochy u daně ze staveb nebo na 1 hl piva apod. (Vančurová, Láchová, 2016)

Relativní sazbu daně využíváme tam, kde je základ daně vyjádřen jako hodnota v Kč. S relativní sazbou se setkáváme u běžných daní. Například to může být % z hodnoty v Kč, jako 21 % ze základu u DPH). Tato sazba se dále dělí na lineární (proporcionální) a progresivní. (Kubátová, 2015)

Lineární sazba daně je taková sazba, která je obvykle určena jako % ze základu daně, které se při změně velikosti základu daně nemění. Například sazba u DPH, kde je stále 21 % bez ohledu na množství zboží či služby. Mezi výhody této sazby patří jednoduchost výpočtu daně. (Vančurová, Láchová, 2016)

Progresivní sazba daně se používá u přímých daní, které mohou zohlednit platební schopnost poplatníků. Tato sazba může mít podobu výpočtového algoritmu, který zajistí, že s růstem základu daně poroste výše sazby. V praxi se používá tzv. pásmová sazba, kdy se základ daně rozdělí do několika pásem podle jeho velikosti a pro každé pásmo se stanoví jiná sazba. Příklad progresivní sazby daně můžeme vidět v následující tabulce 2.2. (Vančurová, Láchová, 2016)

Tabulka 2.2 Příklad progresivní sazby daně

Základ daně	Sazba daně
do 20 000 Kč	10 %
do 40 000 Kč	20 %
nad 40 000 Kč	30 %

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016, s. 27), vlastní úprava

Může nastat situace tzv. stupňovité progrese. To znamená, že kdybychom pro celý základ daně (např. běžný příjem poplatníka) použili sazbu daně, která přísluší určitému daňovému pásmu, do kterého spadá poslední jednotka základu daně, tak by mohlo nastat, že se zvýšením ZD by absolutně poklesl disponibilní příjem poplatníka. To si můžeme znázornit v následujícím příkladu, kde si ukážeme, jak se změní disponibilní příjem určitého poplatníka, jehož běžný příjem vzroste z 20 000 Kč na 21 000 Kč. Výsledky jsou znázorněny v tabulce 2.3. (Vančurová, Láchová, 2016)

Tab. 2.3 Příklad stupňovité progresse

Běžný příjem poplatníka	20 000 Kč
Daň 10 %	$(20\,000 \cdot 0,1) = 2\,000$ Kč
Disponibilní příjem poplatníka	18 000 Kč
Běžný příjem poplatníka	21 000 Kč
Daň 20 %	$(21\,000 \cdot 0,2) = 4\,200$
Disponibilní příjem poplatníka	16 800 Kč

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016), vlastní úprava

Jak vidíme z tabulky 2.3, disponibilní příjem poplatníka klesl o 4 200 Kč.

2.8 Zdaňovací období

Zdaňovací období je pravidelný časový úsek, za který je vyměřována daňová povinnost. Základním zdaňovacím obdobím je 12 měsíců, což může být kalendářní rok, který se používá hlavně u přímých daní a začíná 1. ledna a končí 31. prosince. Můžeme se také setkat s hospodářským rokem, kdy zdaňovací období začíná jiným dnem než 1. ledna a trvá přesně 12 měsíců. U spotřebních daní se ale nejčastěji za zdaňovací období používá kalendářní měsíc, popř. i kalendářní čtvrtletí. (Vančurová, Láchová, 2016)

2.9 Klasifikace daní

Daně je možné třídit podle několika různých hledisek. Mezi základní kritéria, která si následně popíšeme, patří třídění daní:

- podle dopadu daně,
- objektu daně,
- subjektu daně,
- vztahu k poplatníkovi daně,
- charakteru veličiny,
- druhu sazby daně,
- OECD.

Klasifikace podle dopadu daně

Je to jedno z nejzákladnějších rozlišení daní a řídí se podle vazby na důchod poplatníka, a to na daně přímé a nepřímé. S tímto rozlišením se snad setkal už každý z nás, je to totiž nejčastější třídění, které používají ekonomové a politici. Rozlišujeme tedy:

- daně přímé – u přímých daních se předpokládá, že jsou přímo vyměřeny každému poplatníkovi a poplatník je platí ze svého důchodu, takže je nemůže přenést na jiné ekonomické subjekty. Tyto daně dělíme na daně důchodové a majetkové (např. DPFO, DPPO). Subjekt u těchto daní se nazývá poplatník,
- daně nepřímé – na druhé straně jsou daně nepřímé, které nezohledňují důchodovou ani majetkovou situaci osoby, tj. že subjekt, který daň odvádí, ji neplatí z vlastního důchodu, ale přenáší je na jiný subjekt. Tyto daně jsou placeny a vybírány v cenách zboží, služeb a pronájmů ve stejné výši pro všechny subjekty, takže nezáleží na tom, jestli má subjekt vyšší nebo nižší příjmy. Patří sem daně ze spotřeby a obrátů, DPH a cla. Na rozdíl od přímých daní, zde rozlišujeme dva subjekty:
 - plátce – ten odevzdává daň finančnímu úřadu,
 - poplatník – fakticky daň platí. (Kubátová, 2015)

Klasifikace podle objektu daně

Toto členění rozlišuje daně podle objektu, na který jsou uloženy. Rozlišujeme daně:

- z důchodu – ty zatěžují příjmy poplatníka (mzda, renta, zisk, úrok), které mu plynou jak v peněžní, tak v naturální podobě,
- ze spotřeby – DPH, daně z určitých druhů zboží (např. z elektřiny, piva apod.). Tyto daně zatěžují buď celkovou spotřebu, nebo spotřebu vybraných skupin výrobků,
- z majetku – zdaňují se nemovitosti a movitý majetek,
- z výnosu – zdaňuje se určitý typ výnosu z výdělečné činnosti, např. z živnosti apod.,
- z hlavy – tato daň je uložena každému poplatníkovi bez ohledu na jeho příjem, Nemůže se ji vyhnout změnou svého chování, daň je pro všechny stanovena v pevné výši,
- z obrátu – zdaňuje se buď hrubý obrát, nebo čistý obrát u každého výrobce, který se podílí na zpracování výrobků. (Široký, 2015)

Klasifikace podle subjektu daně

Pro tuto klasifikaci je typické, že se dělí podle osoby či osob (ekonomický subjekt), kteří jsou nuceni platit daň. Rozlišujeme:

- jednotlivec (FO) – fyzická osoba, která se vyznačuje jménem, trvalým bydlištěm a jedinečným znakem,
- domácnost – když jeden z členů rodiny odvádí daň za celou domácnost,

- oba manželé – všechny příjmy obou manželů se sečtou a vydělí dvěma, říká se tomu manželský splitting neboli společné zdanění manželů,
- všichni členové – sečtou se příjmy všech členů domácnosti a vydělí se buď počtem členů domácnosti, nebo počtem výdělečně činných, to je plný splitting,
- korporace (PO) - právnická osoba, která se vyznačuje názvem, právní formou (např. s.r.o.), identifikačním číslem a je zapsána do OR. (Šíroký, 2015)

Klasifikace daní podle vztahu k poplatníkovi

Tyto daně dělíme podle toho, jak zohledňují platební schopnost poplatníka. Můžou to být daně:

- osobní – vztahují se na konkrétního poplatníka tím, že zohledňují jeho platební schopnost, vyměřují se na základě jeho příjmů. Patří sem osobní daně důchodové (placené FO),
- in rem (latinsky „na věc“) – tyto daně nezohledňují platební schopnost poplatníka, odvádí se při nákupu nebo spotřebě zboží či služeb, z nabytí majetku apod. Patří sem daně spotřební, z přidané hodnoty, výnosové a důchodové. (Kubátová, 2015)

Klasifikace daní podle charakteru veličiny

Jak tvrdí Kubátová (2015, s. 21) „Podle charakteru veličiny, z níž se daň platí, se daně třídí na:

- kapitálové – *kdy objektem daně může být stavová veličina, ta se zjišťuje k určitému okamžiku, resp. dni. Stavovou veličinou je množství zboží na skladě, peněz na účtu a stav nemovitého majetku. Mezi kapitálové daně patří daně z majetku, dědické a darovací,*
- běžné – *objektem daně může být toková veličina, ta se zjišťuje za časový úsek, jako je rok, měsíc apod. Tokovou veličinou je produkt, důchod, přidaná hodnota, spotřeba atd.* “ Mezi tyto daně patří daně důchodové, spotřební a DPH.

Klasifikace daní podle druhu sazby daně

Podle stanovení hodnoty daně vzhledem k daňovému základu rozlišujeme daně:

- specifické (jednotkové) – jak tvrdí Kubátová (2015, s. 22) „Jsou stanoveny podle množství jednotek daňového základu nebo množství jednotek užitečné vlastnosti

v daňovém základu (např. počet litrů čistého alkoholu). Patří zde daně spotřební, pozemková a domovní.

- *ad valorem (latinsky „k hodnotě“) – určují se podle ceny zdaňovaného základu. “ Jejich výše se určí ze ZD v penězích, nejčastěji procentem. Patří sem DPH, daň obrátová, důchodová a výnosová.*

Klasifikace daní podle OECD

OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) je zkratka pro Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. Vznikla v roce 1961 a je to mezivládní organizace 35 velmi ekonomicky rozvinutých států světa, které přijaly principy demokracie a tržní ekonomiky.

Třídění daní na základě metodiky OECD slouží hlavně pro porovnávání daňových charakteristik různých zemí a rozděluje se do šesti hlavních skupin a mnoho dalších podskupin. My se seznámíme alespoň s těmito šesti základními skupinami, kterými jsou:

- daně z důchodů, zisků a kapitálových výnosů,
- příspěvky na sociální zabezpečení,
- daně z mezd a pracovních sil,
- daně majetkové,
- daně ze zboží a služeb,
- ostatní daně. (Široký, 2015)

3 Struktura daňového systému České republiky a Velké Británie

V této kapitole je charakterizována základní struktura současného daňového systému České republiky a Velké Británie.

Česká republika je parlamentní republikou a je to vyspělá země s tržním hospodářstvím. Hlavou státu je prezident. Do Evropské unie (dále jen EU) vstoupila Česká republika 1. května 2004. Reforma z roku 1993 byla nejdůležitější reformou pro současný daňový systém. Až tato reforma dala podobu daňovému systému, který známe dnes.

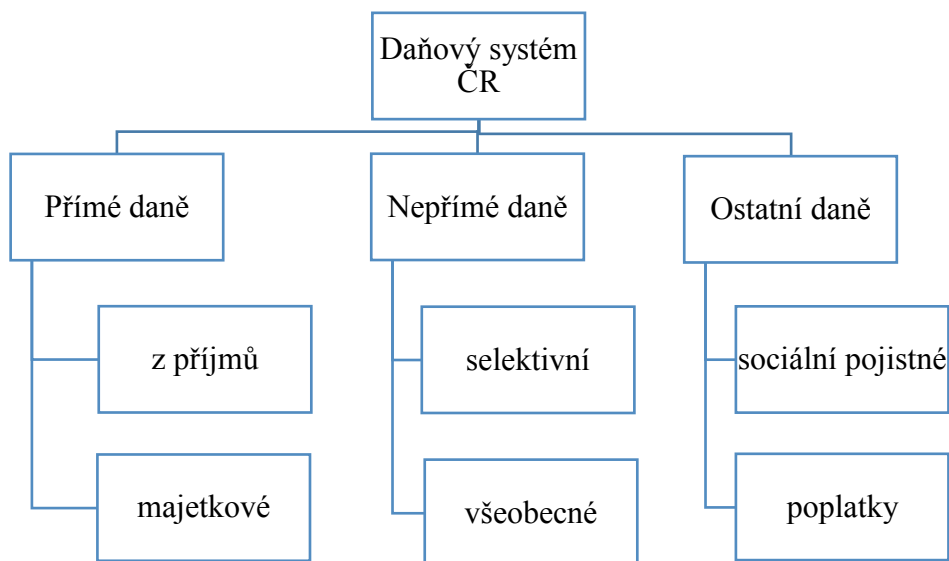
Spojené království Velké Británie a Severního Irska je ostrovní stát a je parlamentní monarchií složená ze 4 zemí: Anglie, Skotsko, Wales a Severní Irsko. Členem EU se Velká Británie stala roku 1973. V případě vstupu do eurozóny si vyjednala takzvaný „opt-out“ při přijímání eura. To znamená, že není zavázána přijmout jednotnou evropskou měnu tak jako ostatní členské státy a nadále se drží domácí měny, což je libra. Už ale v roce, kdy Velká Británie vstoupila do EU se začalo diskutovat o ukončení členství Velké Británie v EU neboli tzv. brexitu. Veškeré snahy o brexit byly ale neúspěšné až do 23. června 2016, kdy se konalo referendum o pokračování nebo ukončení členství v EU, 51,9 % hlasů bylo pro brexit a 48,1 % hlasů pro to, aby Velká Británie v EU zůstala. Samotný proces brexitu vede premiérka Theresa Mayová s tím, že Velká Británie uvedla, že bude zahájen formální proces odchodu z EU na základě článku 50 Smlouvy o EU (SEU), který byl zveřejněn 29. března 2017. Velká Británie pak musí opustit EU do dvou let od data vydání tohoto článku, ale než se to stane, tak práva EU uvnitř hranic nadále platí. (Baggerman, 2017)

3.1 Daňový systém České republiky

Daňový systém ČR se velmi podobá daňovému systému VB a tvoří ho nejen daně (daňová soustava), ale také poplatky (poplatková soustava), odvody a pojistné. (Radvan, 2015)

V obrázku 3.1 je znázorněn přehled skupin daní, které jsou součástí daňového systému ČR. Tyto skupiny si postupně rozebereme a vysvětlíme si jednotlivé daně, které do nich patří.

Obr. 3.1 Skupiny daňového systému ČR

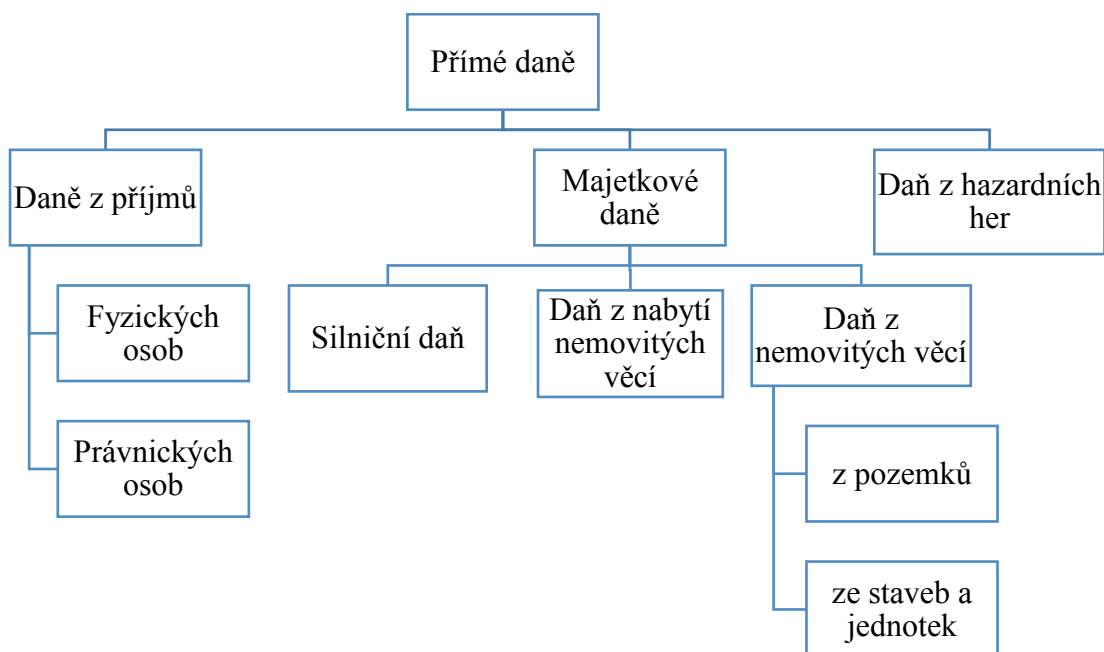
Zdroj: Vančurová, Láchová (2016), vlastní zpracování

V historii byly daně rozděleny do dvou skupin, které tvoří daňovou soustavu ČR, a to skupina přímých daní a nepřímých daní. Některé z daní se ale do tohoto členění neřadí a jde např. o pojistné sociálního pojištění atd. (Vančurová, Láchová, 2016)

3.1.1 Přímé daně

V obrázku 3.2 je stručný přehled daní, které patří do skupiny přímých daní.

Obr. 3.2 Přímé daně

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016), vlastní úprava

Daň z příjmů fyzických osob

Daň z příjmů FO je v ČR nazývána jako osobní důchodová daň a je upravena zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDSL). Tato daň je považována za nejznámější daň daňového systému, ale také jde o daň, která je nejméně oblíbená mezi poplatníky, protože se odrazuje od výše jejich příjmů. Její výši si poplatník uvědomí při vyplňování daňového přiznání nebo když obdrží výplatní pásku. (Široký, 2015)

Poplatníky osobní důchodové daně jsou fyzické osoby, které dělíme na daňové rezidenty a nerezidenty. Daňovým rezidentem je osoba, která má na území ČR bydliště, ale také to může být osoba, které se na území ČR obvykle zdržuje (alespoň 183 dní). Jeho daňová povinnost se vztahuje na příjmy, které mu plynou ze zdrojů v ČR i v zahraničí. Osoby, které na území ČR nemají trvalé bydliště a ani se zde obvykle nezdržují, jsou daňovými nerezidenty a jejich daňová povinnost se vztahuje pouze na příjmy, které jim plynou ze zdrojů na území ČR. (Radvan, 2015)

Předmětem daně z příjmů FO jsou její příjmy, jak v peněžní, tak v nepeněžní podobě, dosažené směnou nebo formou daru. Tyto příjmy dělíme na:

- příjmy ze závislé činnosti § 6,
- příjmy ze samostatné činnosti (z podnikání) § 7,
- příjmy z kapitálového majetku § 8,
- příjmy z nájmu § 9,
- ostatní příjmy § 10. (Marková, 2018)

Velká spousta příjmů jsou od daně osvobozeny, to se týká více než 60 druhů příjmů. Mezi nejdůležitější skupiny těchto osvobozených příjmů, na které se vztahuje celá řada podmínek a výjimek patří např. bezúplatné příjmy (nabytí majetku dědictvím), dále důchody a sociální transfery (penze – starobní, invalidní, vdovský), a některé příjmy z prodeje majetku (nevložený do obchodního majetku). (Vančurová, Láchová, 2016)

Dílčím základem osobní důchodové daně je částka, o kterou příjmy podle § 6 až § 10 přesahují výdaje, které byly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů. Celkový základ daně je souhrn všech dílčích základů daně, který je pak možné snížit o položky, které snižují ZD. Naopak, když jsou výdaje poplatníka vyšší než jeho příjmy, jedná se o daňovou ztrátu. Tu pak můžeme odečíst od ZD nejdéle v následujících pěti zdaňovacích obdobích. (Radvan, 2015)

Položky, které snižují ZD se nazývají nezdánitelné části ZD, patří mezi ně např.:

- dary,
- úroky z úvěrů na bytové potřeby,
- příspěvek na penzijní pojištění a připojištění,
- příspěvek na životní pojištění.

Další položky snižující ZD jsou odčitatelné položky, do kterých patří:

- daňová ztráta vyměřena nejdéle v posledních pěti po sobě jdoucích obdobích,
- odpočet na podporu výzkumu a vývoje atd. (Radvan, 2015)

Sazba osobní důchodové daně je v procentech a činí 15 % pro všechny poplatníky. Vypočítáme s ní daň ze ZD, který byl snižen o nezdánitelnou část ZD a o položky snižující ZD zaokrouhleného na celá sta Kč dolů. (Marková, 2018)

Daň z příjmů právnických osob

Dani z příjmů právnických osob neboli korporátní dani je věnována celá 4. kapitola, proto v této kapitole je jen stručně vymezeno, co to vlastně daň z příjmu právnických osob je.

Daň z příjmu právnických osob má mnoho pojmů, můžeme se setkat s pojmem „daň ze zisku společností“, „důchodová daň korporací“ apod. Tato daň je historicky jednou z nejmladších daní v daňových systémech, v současném pojetí byla DPPO zavedena v roce 1898 v Německu. V ČR je upravena zákonem č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDP). Obecně, DPPO zdaňuje zisk firmy neboli korporace zjištěný podle účetních pravidel. Na téma DPPO se hodně diskutuje a existuje v daňové teorii spousta rozdílných názorů. Někteří dokonce tvrdí, že je DPPO zbytečná, protože daňové břemeno stejně dopadne na někoho jiného (fyzické osoby), tito nepřítelové daně usilují o integraci DPPO do osobní důchodové daně. Na druhé straně jsou i opačné názory lidí, kteří tvrdí, že především velké korporace jsou právní jednotkou a rozhodují se sami, mají také svoji zdánitelnou kapacitu a mohou ovlivňovat ekonomické procesy. Také tvrdí, že daň je forma platby např. za navazování kontaktů, za využívání veřejných služeb společnostmi atd. (Široký, 2015)

Silniční daň

Silniční daň patří mezi majetkové daně a je zaměřena na silniční motorová vozidla, která jsou používána v České Republice pro podnikání. Je upravena zákonem č. 16/1993 Sb., o dani

silniční, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDSL). Finanční zdroje získané ze silniční daně jsou příjmem do Státního fondu dopravní infrastruktury a z těchto zdrojů je financována oprava, údržba, rekonstrukce či obnova silniční sítě. Zdaňovacím obdobím je zpravidla kalendářní rok. (Vančurová, Láchová, 2016)

Předmětem silniční daně jsou vždy silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, která jsou:

- registrovaná v ČR,
- provozována v ČR,
- používána poplatníkem daně z příjmů PO,
- používána poplatníkem daně z příjmů FO k samostatné činnosti, ze které plynou příjmy,
- a všechna nákladní vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny. (Marková, 2018)

Předmětem silniční daně naopak nejsou a této dani nepodléhají speciální vozidla, kterým byla přidělena zvláštní registrační značka nebo jsou vyrobená za jiným účelem podle zvláštních právních předpisů. Patří sem např. zemědělské a lesnické traktory včetně jejich přípojných vozidel, dále speciální pásové vozidla jako jsou rolby, vozíky pro invalidy s motorickým pohonem atd. (Radvan, 2015)

Za poplatníka silniční daně se považuje osoba, která je zapsána v technickém průkazu vozidla jako provozovatel, ale také ten, kdo vozidlo užívá, ale není zapsán v technickém průkazu vozidla. Dalším případem poplatníka silniční daně je zaměstnavatel, pokud svého zaměstnance vysílá na pracovní cesty a hradí mu cestovní náhrady. Ale pokud zaměstnanec používá toto vozidlo i pro svou vlastní podnikatelskou činnost, vzniká daňová povinnost právě zaměstnanci. (Radvan, 2015)

Základ silniční daně je vyjádřen ve fyzikálních jednotkách a odlišuje se podle druhů vozidel, která jsou zdaňována. Mezi tyto vozidla patří:

- osobní automobily, jejichž ZD je zdvihový objem motoru v cm^3 ,
- návěsy, jejichž ZD je součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a počet náprav,
- ostatní vozidla, jejichž ZD tvoří největší povolená hmotnost v tunách a počet náprav. (Marková, 2018)

Sazba daně je pevná (v Kč) a liší se podle druhů vozidel. Její částka se zjistí z údajů, které jsou uvedeny v technických dokladech pro každé jednotlivé vozidlo. Existuje také speciální sazba daně, která činí 25 Kč/den a může ji uplatnit zaměstnavatel, který proplácí zaměstnanci cestovní náhrady při použití automobilu na pracovní cesty. (Vančurová, Láchová, 2016)

Sazba daně nemusí být v základní částce, ale za určitých podmínek ji můžeme snížit, a to o:

- 25 % u vozidel, která jsou určena pro činnost výrobní povahy v rostlinné výrobě v případě provozování zemědělské výroby,
- 48 % po dobu následujících 36 měsíců od data, kdy bylo vozidlo poprvé registrováno,
- 40 % po dobu dalších 36 měsíců (72 měsíců od data první registrace),
- 25 % po dobu dalších 36 měsíců, tedy 108 měsíců od data první registrace vozidla,
- 100 % u užitkových vozidel s hmotností od 3,5 t do 12 t, která jsou používána fyzickými osobami nebo veřejně prospěšnými poplatníky DPPO, pokud nejsou používána k samostatné činnosti,
- 48 % u užitkových vozidel s hmotností nad 12 tun.

Dochází ale také ke zvýšení sazby silniční daně z ekologických důvodů, a to u vozidel, která jsou registrovaná do 31.12.1989. V tomto případě se sazba zvýší o 25 %. (Vančurová, Láchová, 2016)

Daň z nemovitých věcí – daň z pozemků

Historie daní z nemovitých věcí je velmi dlouhá, neboť nemovité věci byly již v dávných dobách nejčastějším zdaněním. Daň z nemovitých věcí je upravena v zákoně č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDNU).

Jednou z daní nemovitých věcí je daň z pozemků, jejímž předmětem jsou všechny pozemky, které leží na území ČR a jsou evidované v katastru nemovitostí. Pozemky, které podléhají dani se dělí do dvou kategorií na zemědělské pozemky a nezemědělské pozemky. Mezi zemědělské pozemky patří orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty, hospodářské lesy a rybníky. Naopak mezi nezemědělské pozemky patří stavební pozemky, zastavěné plochy, nádvoří, zpevněné plochy pro podnikání a ostatní plochy jako např. koupaliště, autokempy apod. (Radvan, 2015)

Spousta pozemků je od daně osvobozena, jsou to např. pozemky:

- které jsou ve vlastnictví ČR, kraje nebo obce,
- na kterých je zřízeno pohřebiště,
- které jsou určeny pro veřejnou dopravu,
- které jsou parkem nebo sportovištěm veřejně přístupným,
- které slouží pro odpadové hospodářství atd. (Radvan, 2015)

Poplatník neboli subjekt daně z pozemků je ve většině případech vlastník pozemku, FO nebo PO. Základ daně z pozemků se stanoví podle jednotlivých druhů pozemků, které můžeme přehledně vidět v následující tabulce 3.1. (Vančurová, Láchová, 2016)

Tab. 3.1 Základ daně a jeho stanovení u jednotlivých druhů pozemků

Druh pozemku	Základ daně	Stanovení základu daně
orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty	cena půdy	vynásobení skutečné výměry pozemku v m ² s průměrnou cenou půdy stanovenou na 1 m ² ve vyhlášce Ministerstva zemědělství
hospodářské lesy a rybníky s intenzivním a průmyslovým chovem ryb	cena pozemku	stanovená podle platných oceňovacích předpisů nebo vynásobení skutečné výměry pozemku a fixní částky 3,80 Kč
ostatní plochy	skutečná výměra pozemku v m ²	stanovená k 1. lednu zdaňovacího období

Zdroj: Marková (2018), vlastní úprava

Sazba daně z pozemků je také jako základ daně diferencovaná podle jednotlivých druhů pozemků a je buď relativní (v procentech) nebo je to pevná částka (v Kč). U stavebních pozemků se může ještě základní sazba vynásobit koeficientem, který je stanovený podle počtu obyvatel v obci. Koeficienty se pohybují od 1,00 do 4,5 podle počtu obyvatel. (Vančurová, Láchová, 2016)

Daň z nemovitých věcí – daň ze staveb a jednotek

Další daní z nemovitých věcí je daň ze staveb a jednotek, která je upravena rovněž ZDNOV. Předmětem daně ze staveb a pozemků jsou:

- budovy neboli zdanitelné stavby, které jsou vymezené katastrálním zákonem,
- inženýrské stavby, které jsou uvedené v příloze zákona o dani z nemovitých věcí,
- zdanitelné jednotky, která je dokončená nebo užívaná.

Všechny tyto zdanitelné stavby a jednotky mají jednu společnou podmínku, a to, že se musí nacházet na území ČR. Předmětem daně ze staveb a jednotek nejsou zdanitelné stavby, v nichž jsou zdanitelné jednotky. Poplatníkem daně je osoba, která vlastní zdanitelnou stavbu nebo zdanitelnou jednotku. Pokud existuje více poplatníků k jedné zdanitelné stavbě nebo jednotce, poplatníci musí zaplatit daň společně a nerozdílně. (Radvan, 2015)

Jak tvrdí Marková (2018, s.106) „*Základem daně ze staveb a jednotek u zdanitelné stavby je výměra zastavěné plochy v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období.*“. ZD u zdanitelné jednotky je upravená podlahová plocha, tzn. výměra podlahové plochy jednotky v m².

Sazba daně ze staveb a jednotek se stejně jako u pozemků liší, v tomto případě podle jednotlivých druhů staveb a jednotek. Ale na rozdíl od daně z pozemků, je sazba daně ze staveb a jednotek vždy v pevné částce (v Kč). Základní sazba daně u zdanitelných staveb se může také ještě zvýšit, a to o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží. Dále, stejně jako u daně z pozemků se sazba daně může vynásobit koeficientem podle jednotlivých obcí a počtu jejich obyvatel při posledním sčítání lidu. (Marková, 2018)

Daň z nabytí nemovitých věcí

Daň z nabytí nemovitých věcí je účinná od roku 2014. Do té doby se tato daň nazývala daň z převodu nemovitostí a poplatníkem byl převodce. Je upravena zákonem č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDNOV). Subjektem daně je osoba, která je nabyvatelem vlastnického práva k nemovité věci. (Radvan, 2015)

Za předmět daně z nabytí nemovitých věcí se považuje úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci. Za nemovitou věc se považuje pozemek, stavba, jednotka, právo stavby, spoluvlastnický podíl na té nemovité věci, a všechny tyto nemovité věci mají společnou

podmínku, že se musí nacházet na území ČR. Předmětem daně je také nabytí vlastnického práva k nemovité věci na základě zajišťovacího převodu atd. (Marková, 2018)

Jak tvrdí Marková (2018, s. 113) „*Základem daně z nabytí nemovitých věcí je nabývací hodnota snížená o uznatelný výdaj.*“ Nabývací hodnota je buď cena, která je sjednaná, zjištěná nebo zvláštní cena, nebo také srovnávací daňová hodnota. Sazba daně z nabytí nemovitých věcí je procentní lineární a je ve výši 4 %.

Daň z hazardních her

Daň z hazardních her je nejmladší daní daňového systému České republiky, je upravena zákonem č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, který je účinný od 1. ledna 2017. Tato daň nahradila dosavadní odvody z loterií a jiných podobných her. Hlavním cílem zavedení daně z hazardních her bylo vytvoření stabilního nástroje, kterým může stát realizovat svou politiku v oblasti hazardních her a může předcházet škodlivým následkům. (Plevková, 2017)

Poplatníkem daně z hazardních her je obecně osoba, která je buď držitelem základního povolení k provozování hazardních her, nebo provozovatel hazardních her, anebo ohlašovatel hazardních her. Předmětem daně je provozování hazardních her provozované na území ČR, a to za určitých podmínek, který upravuje zákon o dani z hazardních her. (Marková, 2018)

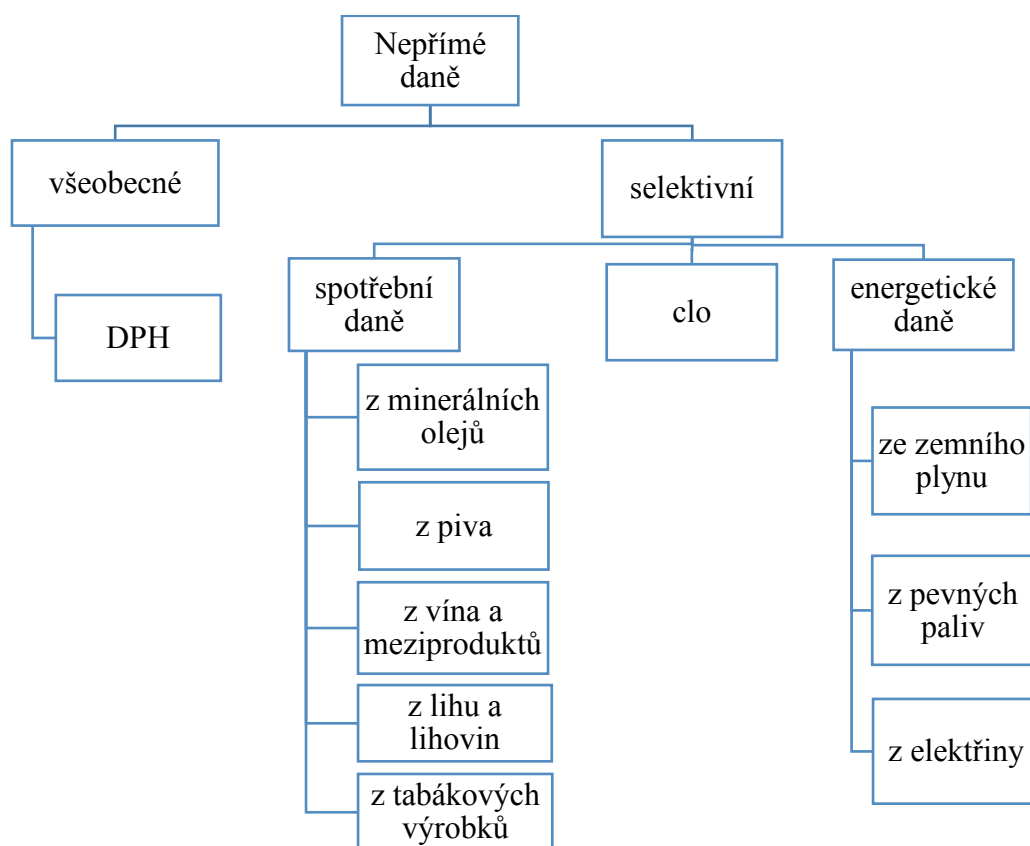
Základ daně z hazardních her je součet všech dílčích ZD. Dílčí ZD je částka, o kterou výše přijatých a nevrácených vkladů z hazardních her převyšují výši vyplacených výher z hazardních her. Mezi tyto hazardní hry patří loterie, kursové sázky, totalizátorové hry, binga, technické hry, živé hry, tomboly a turnaje malého rozsahu. Sazby daně jsou diferencované podle typu hazardní hry a jsou uváděné v procentech. Sazba daně pro dílčí ZD z technických her činí 35 %, u všech ostatních hazardních her činí sazba daně pro dílčí ZD 23 %. Zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí. (Marková, 2018)

3.1.2 Nepřímé daně

Nepřímé daně se nazývají daněmi ze spotřeby, protože jejich objektem je právě spotřeba. Daně ze spotřeby neberou ohled na osobní finanční situaci spotřebitele, platí zde tedy princip rovnosti. Nepřímé daně se dělí na dvě skupiny, universální neboli všeobecné a selektivní daně. (Široký, 2015)

V obrázku 3.3 je zobrazen přehled jednotlivých nepřímých daní.

Obr. 3.3 Nepřímé daně

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016), vlastní úprava

Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty patří mezi nejmladší daně, byla zavedena v roce 1954 ve Francii a v ČR se používá od roku 1993 a nyní je povinnou daní ve státech, kteří jsou součástí Evropské unie. DPH je upravena zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDPH) a patří mezi daně nepřímé – spotřební – univerzální neboli všeobecné. Tato daň vstupuje přímo do hodnoty zboží a služeb a nositelé daňového břemena se stávají kupující (koneční spotřebitelé), kteří neodvádí daň přímo do státního rozpočtu, ale daň vyberou registrovaní plátcí DPH, kteří jsou povinni ji pak odvést. (Široký, 2015)

DPH se dělí na daň na vstupu a na výstupu, daň na výstupu obdrží plátcé při prodeji zboží či služeb a při nákupu musí zaplatit daň na vstupu. Pokud je daň na výstupu vyšší než daň na vstupu, vzniká plátcí daňová povinnost odvést daň do státního rozpočtu, naopak pokud je daň na výstupu nižší, než daň na vstupu, vznikne plátcí nadměrný odpočet neboli přeplatek na dani. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc, může ale nastat i kalendářní čtvrtletí, pokud se tak plátcé daně rozhodne. (Radvan, 2015)

Mezi výhody DPH patří neutrálnost daně. Jak tvrdí Široký (2015, s. 72) „*Daň z přidané hodnoty je svojí konstrukcí neutrální vzhledem k volbě spotřebitelů i výrobců a umožňuje zdanit spotřebu domácností s vyloučením výrobních vstupů.*“ Je to proto, aby konečný podíl daně, který je součástí ceny zboží či služby, odpovídal zákonné sazbě. Další výhodou DPH je, že daň zvyšuje možnost, kdy je účinné zdanit služby, u kterých je větší pravděpodobnost daňových úniků, neboť u DPH je cena stejná jak pro plátce, tak neplátce daně.

DPH má ale také své nevýhody, jednou z nich je vysoká administrativní náročnost, která je spojená se systémem její evidence a je náročná jak pro plátce, tak pro stát. Proto jsou umožněny menším firmám úlevy, např. jsou za určitých podmínek buď od daně úplně osvobozeny, nebo můžou třeba využívat delší zdaňovací období. (Kubátová, 2015)

Předmětem DPH je:

- dodání zboží a poskytování služeb za úplatu osobou, která má daňovou povinnost při uskutečňování ekonomické činnosti v tuzemsku,
- pořízení zboží z jiného státu Evropské unie za úplatu osobou, která má daňovou povinnost nebo právnickou osobou, která nemá daňovou povinnost,
- pořízení nového dopravního vozidla z jiného členského státu osobou, která nemá daňovou povinnost,
- dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku. (Marková, 2018)

Subjekt daně je FO nebo PO, která uskutečňuje ekonomickou činnost, a to samostatně. Jak tvrdí Vančurová, Láchová (2016, s. 294) „*Za ekonomickou činnost se považuje činnost výrobců a obchodníků, poskytování služeb, zemědělská výroba, soustavně vykonávané nezávislé činnosti a příjmy ze soustavného využití hmotného a nehmotného majetku (z nájmu, poskytnutí licence atd.).*“

Osoba, která je povinna k dani se může nebo musí stát plátcem DPH. Plátcem daně se ze zákona stane osoba, která je povinna k dani se sídlem v tuzemsku a za posledních 12 po sobě jdoucích předcházejících kalendářních měsíců její obrat přesáhl 1 mil. Kč. Tato osoba se pak stane plátcem daně od prvního dne v měsíci, který následuje po měsíci, v němž osoba obrat překročila, pokud se podle zákona nestane plátcem dříve. (Marková, 2018)

Za základ DPH se považuje vše, co plátce obdržel nebo má obdržet za uskutečněné zdanitelné plnění. Dalším ZD mohou být také jiné daně (např. akcízy) a poplatky, dotace k ceně,

materiál související se službou, která je poskytována, vedlejší výdaje (např. náklady na dopravu, pojištění), materiál atd. (Radvan, 2015)

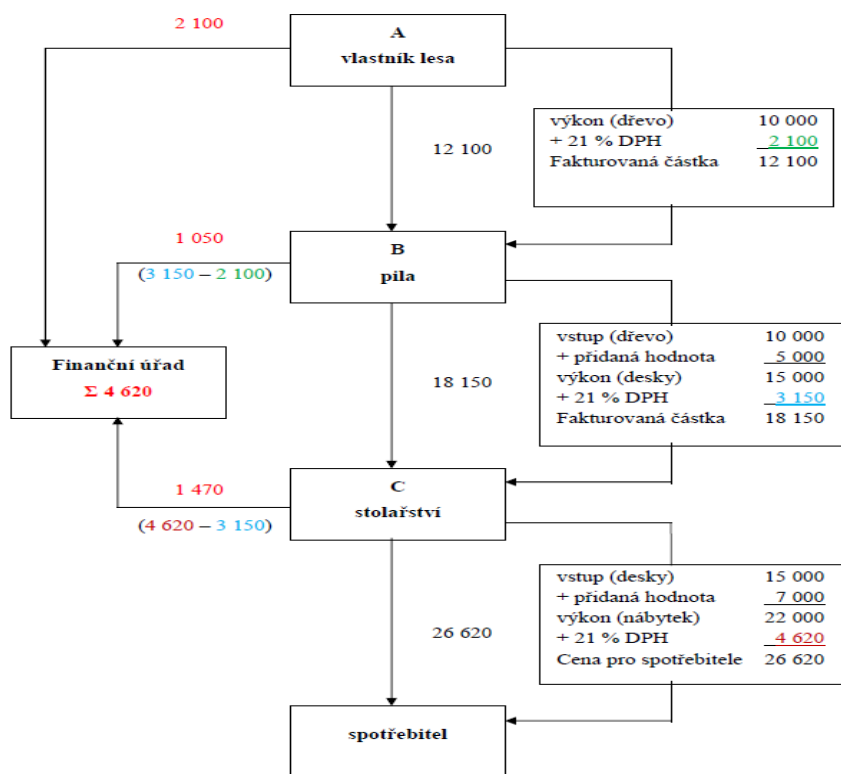
Sazba daně z přidané hodnoty je vždy v procentech. Spousta zemí využívá více sazeb daně z přidané hodnoty než jen jednu. Stejně tak Česká republika využívá 3 druhy sazeb u zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty, a to:

- základní sazba ve výši 21 %,
- první snížená sazba ve výši 15 %,
- druhá snížená sazba ve výši 10 %.

Pokud to zákon nestanoví jinak, tak u zboží a služeb musí plátcí DPH použít základní sazbu. První snížená sazba daně je uvalena na teplo, chlad a zboží a služby, které jsou uvedeny v přílohách zákona o dani z přidané hodnoty, patří tam např. služby posiloven, ubytování, stravování, zdravotnické potřeby atd. Druhá snížená sazba daně se uplatňuje na zboží, které jsou také uvedeny v příloze zákona o DPH a jsou to např. knihy, léky, dětská výživa atd. (Marková, 2018)

Princip DPH je znázorněn v obrázku 3.4.

Obr. 3.4 Vliv plátcovství DPH na konečnou (prodejní) cenu (Kč) – všechny účetní jednotky jsou plátcí DPH

Zdroj: Šebestíková a kol., (2013, s. 105)

Z obrázku 3.4 jde vidět, že konečný spotřebitel zaplatí v ceně výrobků DPH ve výši 4 620 Kč, což je součet vlastních daňových povinností jednotlivých dodavatelů A, B a C, tedy $2\,100 + 1\,050 + 1\,470$. (Šebestíková a kol., 2013)

Selektivní spotřební daně

Selektivní spotřební daně patří do skupiny daní nepřímých – spotřebních a jsou upraveny zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSpD). Tyto daně se také mohou nazývat jako akcízy a patří mezi jedny z nejstarších daní vůbec. V ČR byly akcízy zavedeny v roce 1993 a dnes patří mezi jedny z nejvýznamnějších příjmů do celostátních rozpočtů. Výrobky, které podléhají této dani, také navíc podléhají dani z přidané hodnoty, dochází tedy ke dvojímu zdanění. (Svátková, 2009)

Do spotřebních selektivních daní patří celkem šest daní, a to daň:

- z minerálních olejů,
- z piva,
- z vína a meziproductů,
- z lihu a lihovin,
- z tabákových výrobků,
- daň ze surového tabáku.

Jak už vyplývá z názvu daně, předmětem těchto daní jsou tzv. vybrané výrobky těchto daní, a to minerální oleje, alkoholické nápoje a tabákové výrobky, které jsou vybrané na daňovém území EU a jsou zde vyrobené nebo dovezené. Jednotlivé daně mají předmět daně vymezený podrobněji v zákoně o spotřebních daních s ohledem na typ vybraného výrobku. (Radvan, 2015)

Plátcem selektivních spotřebních daní je obecně PO nebo FO, která je provozovatel daňového skladu, který přijímá, nakupuje, odesílá nebo vyrábí vybrané výrobky (minerální oleje, alkoholické nápoje, tabákové výrobky), a to vše na území EU. (Radvan, 2015)

Základ daně spotřebních daní je obecně množství nebo objem vybraných výrobků, které jsou vyjádřené buď v kusech, nebo v jiných měřicích jednotkách pro jednotlivé druhy daně. ZD u minerálních olejů je vyjádřen v litrech, ZD z lihu, piva, vína a meziproductů je vyjádřený v hektolitrech a ZD u tabákových výrobků je vyjádřen buď v kusech nebo v kilogramech. (Svátková, 2009)

Sazby daně ze spotřebních daní jsou většinou pevné až na výjimku cigaret. SD u minerálních olejů je pevná a sazebník je rozděluje podle kódu nomenklatury a jednotlivých kategorií olejů a směsí, přičemž každému druhu je stanovena určitá sazba daně v Kč. Obdobně je to u SD u lihu, která je také v pevné částce vyjádřena v Kč a sazebník je také rozdělen podle kódu nomenklatury. SD u piva je také pevná a je rozdělena na základní sazbu a sníženou sazbu, kterou uplatňují malé pivovary, u kterých jsou vytvořeny velikostní skupiny podle roční výroby piva v hektolitrech. SD u vína a meziproductů je také stanovena v pevné částce v Kč a vychází se z hektolitřů jednotlivých předmětů daně, kterými jsou šumivá vína, tichá vína a meziproducty, přičemž tichá vína mají sazbu nulovou. Rozdíl u SD u tabákových výrobků je, že zde existuje možná kombinace sazby pevné a procentní, kdy základem pro pevnou sazbu daně je množství vyjádřené v kusech nebo u tabáku v kilogramech. Kombinace těchto dvou sazeb je možná pouze u cigaret. (Radvan, 2015)

Selektivní energetické daně

Energetické neboli ekologické daně patří do skupiny nepřímých daní a jsou to tzv. daně k ochraně životního prostředí. Jsou regulovány zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů a představují nejmladší daně daňového systému ČR. Daň má vyjadřovat náklady společnosti, aby byly odstraněny negativní dopady, jako je např. znečištění životního prostředí. Stejně jako u spotřebních daní, i výrobky, které podléhají energetickým daním také ještě podléhají DPH. Energetické daně se dělí na daně:

- ze zemního plynu a některých dalších plynů,
- z pevných paliv,
- z elektřiny.

Předmětem daně energetických daní jsou výrobky, které už vyplývají z názvu jednotlivých druhů daní. Příkladem předmětu daně ze zemního plynu a některých dalších plynů je zemní plyn ve zkapalněném i plynném stavu, bioplyn a další plyny, které jsou rozděleny podle kódů nomenklatury. U daně z pevných paliv jsou předmětem daně pevná paliva jako černé a hnědé uhlí, brikety, koks apod. Nakonec, za předmět daně u daně z elektřiny je elektřina. (Svátková, 2009)

Plátcí daně ze zemního plynu, z pevných paliv a z elektřiny jsou obecně právnické a fyzické osoby, které jsou dodavatelé plynu, pevných paliv a elektřiny a dodávají tyto výrobky

na daňovém území konečným spotřebitelům, také to jsou provozovatelé distribuční, přepravní soustavy nebo provozovatelé podzemního zásobníku plynu. (Marková, 2018)

Základy a sazby energetických daní jsou přesně stanovené a sazby jsou v pevné částce vyjádřené v Kč. Základ daně u zemního plynu je množství plynu v MWh spalného tepla a sazba daně je pevná a diferencovaná podle jednotlivých druhů plynů a jejich kódem nomenklatury. ZD u daně z pevných paliv je množství pevných paliv, které je vyjádřené v GJ spalného tepla a sazba daně činí 8,50 Kč/GJ spalného tepla. Za ZD u daně z elektřiny se považuje množství elektřiny v MWh a sazba daně je vždy 28,30 Kč/MWh. (Svátková, 2009)

Clo

Clo neboli celní poplatek je jedním z nejstarších finančních nástrojů a je zvláštní forma povinné platby, kterou stát vybírá při přechodu zboží přes celní hranici (při dovozu a vývozu zboží). Vybírání cla je kontrolováno celní správou a clo je upraveno celním zákonem. V ekonomice má clo dvě funkce, fiskální funkci, která vychází z toho, že clo je finanční prostředek, který je příjmem do veřejných rozpočtů, a nefiskální funkci, to znamená, že clo je tzv. ochranářský prostředek, který má ochránit domácí trh před zahraniční konkurencí. Clo se dělí z hlediska obchodně politického, pohybu zboží, účelu a výpočtu. (Široký, 2015)

3.2 Daňový systém Velké Británie

Daňový systém Velké Británie (dále jen VB) je velmi podobný daňovému systému ČR. Patří zde také 2 velké skupiny, a to daně přímé („direct taxes“) a daně nepřímé („indirect taxes“). Mezi hlavní odvody do daňového systému VB jsou důchodové daně, odvody na sociální pojištění, majetkové daně, DPH a akcízy. Mezi výhody daňového systému patří nízké odvody zaměstnavatele na sociální a zdravotní pojištění. (Široký, 2013)

Struktura daňového systému VB je znázorněna v tabulce 3.2.

Tab. 3.2 Struktura daňového systému Velké Británie

Přímé daně „Direct taxes“	
Daň z příjmů fyzických osob neboli osobní důchodová daň „Personal Income Tax“	Daně z příjmů
Daň z příjmů právnických osob neboli korporátní daň „Corporation Tax“	
Daň z kapitálových zisků „Capital Gains Tax“	
Daň z koupě nemovitých věcí „Stamp Duty“	Majetkové daně
Obecní daň „Council Tax“	
Daň dědická „Inheritance Tax“	
Daň darovací „Gift Tax“	
Odvody na sociální a zdravotní pojištění „National Insurance“	
Nepřímé daně „Indirect taxes“	
Daň z přidané hodnoty „Value Added Tax“	Univerzální daň
Spotřební daně „Excise Duties“	
Silniční daň „Vehicle Tax“	
Daň z civilní letecké dopravy „Air Passenger Duty“	
Daň z klimatické změny „Climate Change levy“	

Zdroj: BusinessInfo.cz (2018), vlastní zpracování

3.2.1 Přímé daně „Direct Taxes“

Přímé daně VB tvoří jednoznačně nejvyšší příjmy do státního rozpočtu. Dělí se na několik jednotlivých druhů daní.

Osobní důchodová daň „Personal Income Tax“

Osobní důchodová daň ve VB se hodně podobá dani z příjmu fyzických osob v České republice. Osoby, které podléhají osobní důchodové dani jsou fyzické osoby a trusty¹, dělí se na daňové rezidenty a nerezidenty. Jedním z podobných znaků v ČR a VB je u této daně ten, že britští daňoví rezidenti mají povinnost zdaňovat své celosvětové příjmy a nerezidenti zdaňují pouze příjmy, kterých dosáhnou na území Velké Británie a za daňového rezidenta považuje

¹ Trust (v překladu „svěřenství“) je formou podnikání, při níž prospěch z majetku, který vlastní jedna strana, plyne druhé straně. Podmínky stanovuje osoba, která tento majetek poskytla a jsou obsažena v dokumentu zvané trustová smlouva.

poplatník, který má na území VB trvalé bydliště nebo se zde obvykle zdržuje (alespoň 183 dní v roce) nebo jeho cesty do VB v posledních 4 letech přesáhly v průměru 91 dní ročně. (Nerudová, 2014)

Příjmy poplatníka se dělí na příjmy:

- ze závislé činnosti,
- z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti,
- z domácích dividend,
- z investic,
- z nemovitostí,
- ze zahraničí.

Součet všech těchto příjmů po odečtení daňových odpočtů, nezdanitelných částí ZD a uplatnění daňových slev se považuje za zdanitelný příjem poplatníka. Mezi osvobozené příjmy se řadí některé typy úroků a např. určité příjmy z lesnictví. Od příjmů lze odpočíst zejména dary na charitativní účely podobně jako v ČR, náklady na vzdělání atd. Dále odečítáme nezdanitelné části daně, do kterých patří především odpočet na poplatníka, jehož výše se dělí podle věku poplatníka a podle ročních příjmů poplatníka. (Šíroký, 2013)

Sazby osobní důchodové daně jsou zavedeny v progresivní sazbě daně a skládá se ze 3 odlišných sazeb, dělí se podle ročních příjmů poplatníka, kdy s vyšším příjmem je také vyšší sazba daně. Současné daňové sazby osobní důchodové daně jsou zobrazeny v tabulce 3.3.

Tab. 3.3 Sazby osobní důchodové daně ve VB

Roční příjem poplatníka	Sazba daně
0 - 33 500 GBP	20 %
33 500 - 150 000 GBP	40 %
150 000 GBP a více	45 %

Zdroj: Scopus.co.uk (2018), vlastní úprava

Sazba daně je zásadním rozdílem mezi osobní důchodové dani ve VB a v ČR. V ČR se totiž uplatňuje lineární sazba daně, která je stejná pro všechny poplatníky, a to ve výši 15 %.

Zdanitelným obdobím je ve VB 12 kalendářních měsíců, přičemž začátek je 6. dubna a konec 5. dubna následujícího roku. Daňové přiznání musí poplatníci podat nejpozději do 31. ledna dalšího roku. Poplatníci musí také platit zálohy na daň, a to 2krát ročně 31. ledna a 31. července, výjimkou jsou poplatníci s příjmy ze závislé činnosti, kde se uplatňuje tzv. systém

PAYE („pay as you earn“), tedy „plat', když vyděláš“. V tomto případě se zálohy platí měsíčně. (Nerudová, 2014)

Korporátní daň „Corporation Tax“

O Korporátní dani VB se budeme zabývat v celé následující kapitole, kde budou vysvětleny jednotlivé prvky korporátní daně a na určitých příkladech bude srovnána s korporátní daní České republiky. Proto si v této kapitole jen vysvětlíme základní principy korporátní daně.

Korporátní daň byla ve VB založena v roce 1965 a nahradila daň ze zisku. Je upravena několika zákony, do kterých patří Income and Corporation Taxes Act 1988, Taxation of Chargeable Gains Act 1992, Capital Allowances Act 2001, Corporation Tax Act 2009, Corporation Tax Act 2010 a Finance Act 2013. Výnosy z korporátní daně jsou pro vládu VB důležitým zdrojem příjmů. Korporátní dani ve VB podléhají společnosti (korporace), podobně jako v ČR se je uvalena na celosvětové zisky společnosti, ale také na jiné druhy příjmů, jako jsou kapitálové zisky společnosti. Až do roku 2015 se výše korporátní daně určovala podle typu společnosti a podle výše čistých příjmů společností, které získaly ze svých podnikatelských činností, dnes platí jednotná sazba daně. Jednotná sazba daně se ale netýká společností, jejichž zisky plynou z činností v severním moři v oblasti ropy a plynu a společnosti provozující lodní dopravu. Pro takové společnosti platí odlišná sazba daně a zvláštní pravidla, existuje tzv. dobrovolný režim. Výpočet ročních zisků a ztrát je založen na obchodních účtech a hlavní položkou, která je osvobozená od daně jsou dividendy, které získají velké a střední firmy. Od roku 1999 totiž VB začala uplatňovat tzv. imputační systém zdaňování zisků společností, což je výhodou, protože dochází k částečné eliminaci dvojího zdanění zisku korporací. Příklad imputačního systému zdaňování korporátních zisků je znázorněn v tabulce 3.4. (Macek, 2015)

Tab. 3.4 Příklad imputačního systému korporátní daně

Zisk společnosti	1 000 000 GBP
Korporátní daň pro rok 2018 (19 %)	190 000 GBP
Zisk k rozdělení	810 000 GBP
Imputační kredit ve výši 1/9 ze zisku k rozdělení	90 000 GBP
Hrubá dividendy	900 000 GBP

Zdroj: Nerudová (2011), vlastní úprava

Daň z kapitálových zisků „Capital Gains Tax“

Daň z kapitálových zisků neboli výnosů je daň, kterou v daňovém systému ČR nenajdeme. Je to daň ze zisku při prodeji nebo likvidaci:

- osobního majetku v hodnotě 6000 GBP a více (s výjimkou automobilů),
- nemovitostí (s výjimkou bydlení, které slouží jako trvalé bydliště),
- akcií, které nejsou investovány do individuálních spořicíh účtů – ISA allowances,
- obchodního majetku.

Zisky, které jsou od daně z kapitálových zisků osvobozeny mohou být např.:

- majetek získaný darem od vlády Velké Británie,
- výherní sázky, losy,
- kompenzace za ztrátu atd. (GOV.UK, 2018)

Daň z kapitálových zisků platí poplatníci pouze, když jejich zisky z prodeje přesahují určitou hranici tzv. daňovou úlevu („tax-free allowance“), která současně činí 11 300 GBP a 5 650 GBP pro trusty. Jen pro srovnání, v roce 2016 tato daňová úleva činila 11 100 GBP a 5 550 GBP. (GOV.UK, 2018)

Zisk nad hranicí daňové úlevy je zdaněn příslušnou sazbou daně. Sazba daně z kapitálových zisků je v procentní sazbě a je diferencována podle celkových zdanitelných příjmů. Sazba daně je také jiná u nemovitostí, které slouží k rezidenčnímu bydlení. Konkrétní sazby daně jsou znázorněny v tabulce 3.5. (BusinessInfo.cz, 2018)

Tab. 3.5 Sazby daně z kapitálových zisků ve VB

Příjmy poplatníka	Základní sazba daně	Sazba daně u rezidenčního bydlení
od 11 300 GBP – 45 000 GBP	10 %	18 %
nad 45 000 GBP	20 %	28 %

Zdroj: BusinessInfo.cz (2018), vlastní úprava

Daň z koupě nemovitých věcí „Stamp Duty“

Tato daň je uvalena na koupě nebo převody nemovitých věcí (dům nebo pozemek) na území VB. Za plátce daně z koupě nemovitých věcí se považuje osoba, která nemovitou věc

kupuje, tedy kupující. Od daně jsou osvobozeny převody nemovitostí věcí pro charitativní organizace. Sazba daně závisí na kupní ceně nemovité věci při nákupu a je v procentech, ale také závisí na tom, zda je to rezidenční nebo nerezidenční nemovitá věc. Od roku 2014 se daň neplatí u rezidenčních nemovitých věcí do hodnoty 125 000 GBP a u nerezidenčních až do hodnoty 150 000 GB. Mezi nerezidenční nemovité věci patří obchodní prostory, např. obchody nebo kanceláře, ale také zemědělská půda a lesy. (BusinessInfo.cz, 2018)

Obecní daň „Council Tax“

Obecní daň je daní místní a vybírají ji obecní (místní) úřady a jedná se o daň, které podléhají rezidenční nemovité věci. Za plátce obecní daně jsou vlastníci nebo uživatelé nemovitých věcí, které vykonávají na území obce její činnosti. Mezi osoby, které nemusí platit obecní daň patří např. děti do 18 let, studenti vysokých škol, studentské zdravotní sestry, diplomati, osoby se závažným zdravotním postižením atd. Ve Velké Británii se daň vypočítá z hodnoty majetku z dubna roku 1991 a podle této hodnoty je nemovitá věc zařazena do odpovídajícího daňového pásma, kterému přísluší odpovídající daňová sazba. (BusinessInfo.cz, 2018)

Daň dědická „Inheritance Tax“ a Daň darovací „Gift Tax“

Dědická daň se uplatňuje u majetku, který přechází na nového majitele děděním. Od daně je osvobozen majetek, jehož hodnota je nižší než hranice 325 000 GB nebo přechází na manžela/ku, partnera/ku nebo na charitu. Pokud majetek přechází na vlastní děti nebo vnoučata, hranice hodnoty majetku je 425 000 GBP. Sazba dědické daně je stanovena 40 % a vypočítává se pouze z částky, která je nad uvedenou hranicí hodnoty majetku. Sazba daně může být také ve výši 36 % v případě, že alespoň 10 % z hodnoty majetku je určeno k charitativním účelům. (GOV.UK, 2018)

Daň darovací jako taková neexistuje, ale může nastat případ takové darovací daně, kdy rozhoduje období života dárce majetku po darování. Pokud osoba, která daruje majetek, žije ještě dalších 7 let, pak je tento majetek od daně osvobozen. Pokud ale během těch 7 let umře, je majetek podroben dědické dani na základě sazeb daně, které jsou diferencovány podle počtu let před smrtí na základě tabulky progresivních sazeb daně (jsou zdaňovány 3-7 let před smrtí). Mezi dary, pro které neplatí daňová povinnost patří např. dary mezi manžely a partnery. (BusinessInfo.cz, 2018)

3.2.2 Nepřímé daně „Indirect Taxes“

Ze skupiny nepřímých daní má největší podíl na příjmech do státního rozpočtu daň z přidané hodnoty a po ní spotřební daně.

Daň z přidané hodnoty „Value Added Tax“

Legislativní úprava DPH neboli VAT ve VB je velmi podobná té v ČR, samozřejmě s určitými výjimkami. VAT je stejně jako v ČR uvalena na dodání různých druhů zboží a služeb v rámci tří druhů poskytování:

- zdanitelná plnění v rámci VB,
- pořízení zboží z jiných členských států EU,
- dovoz zboží ze třetích zemí.

Za plátce daně se považuje osoba, jejíž obrat přesáhne 85 000 GBP za 12 po sobě jdoucích uplynulých měsíců či kratší dobu. Plátce se musí povinně registrovat k VAT. (Široký, 2013)

Sazby VAT jsou následující:

- 20 % základní sazba (standard rate),
- 5 % snížená sazba (reduced rate),
- 0 % nulová sazba (zero rate).

Základní sazba 20 % je uvalena na většinu zboží a služeb. Snížené sazbě 5 % podléhá např. elektřina, antikoncepce, hygienické potřeby, pomůcky a služby pro osoby postižené, dětské autosedačky atd. Nulová sazba 0 % se uplatňuje na spoustu zboží a služeb, např. většina potravin (s výjimkou alkoholu, zmrzliny, čokolády a jídla pro domácí zvířata), léky na recept, knihy, časopisy a mapy, opravy a údržba letadel, zařízení pro zdravotně postižené osoby, dětská obuv a oblečení, pomůcky pro slepce, zlato a bankovky a spoustu dalších. (GOV.UK, 2014)

Základním zdaňovacím obdobím u VAT je kalendářní čtvrtletí. Plátce si ale může zvolit také měsíční zdaňovací období nebo roční zdaňovací období, tím pádem podává daňové přiznání k VAT pouze jednou ročně, ale zálohy na VAT musí platit měsíčně. (Nerudová, 2014)

Spotřební daně „Excise Duties“

Spotřební daň ve Velké Británii je uvalena na určitý druh výrobků, mezi které patří alkoholické nápoje, tabákové výrobky a pohonné hmoty, přičemž daň je zahrnuta přímo v ceně

výrobků. Každý druh výrobků se počítá odlišným způsobem. Sazby daně se každý rok stanovují parlamentem VB. (Severová, 2014)

Za alkoholické nápoje, které jsou této dani podrobeny se považuje pivo, lihoviny, víno a šumivé víno. Sazby daně pro jednotlivé druhy alkoholických nápojů se u každého liší a u většiny z nich závisí na objemu alkoholu v procentech. Sazby jsou uváděny v pevné částce za hektolitr nebo litr alkoholu. Pro představu jsou vybrané sazby daně znázorněny v tabulce 3.6.

Tab. 3.6 Vybrané sazby spotřební daně z alkoholických nápojů ve VB

Alkoholický nápoj		Sazba daně
pivo	za každé % čistého alkoholu	19,08 GBP/hektolitr
lihovina	za každé % čistého alkoholu	28,74 GBP/litr
víno	obsah alkoholu 1,2 % - 4 %	88,93 GBP/hektolitr
	obsah alkoholu 4 % - 5,5 %	122,30 GBP/hektolitr
šumivé víno	obsah alkoholu 1,2 % - 5,5 %	40,38 GBP/hektolitr
	obsah alkoholu 5,5 % - 8.5 %	279,46 GBP/hektolitr

Zdroj: GOV.UK (2017), vlastní úprava

Spotřební daň z tabáku a tabákových výrobků je uvalena na produkty jako jsou cigarety, doutníky, ručně balené tabáky, žvýkáci tabák a další tabákové výrobky (dýmový tabák). Sazba daně je také u každého druhu tabákového výrobku jiná a určuje se buď na kusy (u cigaret), nebo na kilogramy. (Businessinfo.cz, 2018)

Další spotřební daní je daň z pohonných hmot. Tato daň se platí z prodeje, skladování, dovozu a produkce pohonných hmot a topných paliv, jako jsou minerální oleje, biopaliva, náhražky paliv, palivové přísady atd. Sazba daně se určuje podle jednotlivých druhů pohonných hmot a paliv, kterých je spousta a je vyjádřena v pevné částce (v GBP) za litr nebo kg jednotlivých pohonných hmot. (Severová, 2014)

Silniční daň „Vehicle Tax“

Silniční daň je ve VB uvalena na skoro všechna vozidla, která jsou užívána na veřejných komunikacích. Existuje několik druhů sazeb daně, které závisí na tom, kdy bylo vozidlo poprvé registrováno, tedy např. u automobilů, která byla poprvé zaregistrovaná před 1. březnem 2001, se sazba daně odvíjí od jejich obsahu motoru v cm^3 a sazba daně aut, která mají první registraci po 1. dubnu 2001, závisí na hodnotě emisí CO_2 . Dalším faktorem ovlivňující sazbu daně je druh

vozidla, zajímáme se tedy o to, zda se jedná o osobní automobil, autobus, lehká užitková vozidla, motocykly, tahač, nákladní automobil atd. Záleží také na hmotnosti vozidla, objemu motoru v cm³, emisi CO₂, u autobusů například počet sedadel apod. (GOV.UK, 2017)

Sazby daně se počítají za rok a je jich opravdu mnoho, proto se autorka bakalářské práce rozhodla, že o silniční dani ve VB stačí pro účely této práce znát pouze obecné informace a není nutné ji nadále rozebírat.

Hlavním rozdílem mezi silniční daní v ČR a VB je, že ve VB je tato daň uvalena téměř na všechny vozidla bez ohledu na to zda jsou použity pro podnikatelskou činnost nebo ne.

Daň z civilní letecké dopravy „Air Passenger Duty“

Velmi zajímavou daní daňového systému VB, kterou v daňovém systému ČR nenajdeme je daň z civilní letecké dopravy, která byla zavedena v roce 1994. Tato daň je účtována majitelům letadel za přepravu cestujících z VB. Výhodou této daně měla být kompenzace dopadů letecké dopravy na životní prostředí, ale kritici uvádějí, že daň nezohledňuje účinnost letadel. Daň z civilní letecké dopravy se neplatí za zaměstnance, kteří jsou na palubě letadla anebo pokud se jedná o přípojný let. Sazba daně závisí na letecké třídě a také na tom, jak velká je vzdálenost do cílové destinace, platí to, že čím delší je vzdálenost, tím bude daň vyšší. Sazby daně jsou rozděleny do tří skupin podle letecké třídy, kde platí snížená sazba, standardní sazba a vyšší sazba a také do dvou pásem A a B podle vzdálenosti cílové destinace. Snížená sazba se uplatňuje pro cestování v nejnižší možné třídě dostupné v letadle, standardní sazba se uplatní u jakýchkoliv vyšších tříd a nejvyšší sazba je pro letadla, která váží více jak 20 tun a je pro přepravu méně jak 19 osob. V tabulce 3.7 jsou zobrazeny sazby daně z civilní letecké dopravy platné od 1. dubna 2017. (GOV.UK, 2018)

Tab. 3.7 Sazby daně z civilní letecké dopravy ve VB

Pásma	Sazby v GBP		
	Snížená sazba	Standardní sazba	Vyšší sazba
A (0 - 2000 mil)	13	26	78
B (více než 2001 mil)	75	150	450

Zdroj: GOV.UK (2018)

Daň z klimatické změny „Climate Change levy“

Tato daň se vztahuje na využívání energie ve VB. Cílem této daně je pobízet k šetrnějšímu fungování firmy k životnímu prostředí a ke snižování emisí uhlíku. Od daně mohou být osvobozeny např. malé podniky, které nevyužívají moc energie nebo firmy, které nakupují energeticky účinnou technologii atd. Daň z klimatické změny má dvě sazby:

- hlavní sazby CCL,
- sazby cenové podpory uhlíku CPS.

Hlavní sazby CCL se uplatňují na elektřinu, plyn a tuhá paliva jako je uhlí, koks apod. Jsou v pevné částce (v GBP) a určují se buď za kWh nebo kg podle jednotlivých druhů komodit. Sazby CPS se týkají hlavně plynu, LPG, uhlí a dalších fosilních paliv. Cílem sazby CPS je povzbudit průmysl, aby využíval nízkouhlíkovou technologii, kterou vyrábí elektřinu. Sazby daně jsou v pevné částce (v GBP) a určují se buď za kWh, kg nebo GJ podle jednotlivých druhů komodit. (GOV.UK, 2018)

4 Srovnání korporátní daně České republiky a Velké Británie

V této kapitole se budeme zabývat korporátní daní neboli dani z příjmů právnických osob. Nejdříve se seznámíme s jednotlivými prvky korporátní daně v České republice, a potom s prvky korporátní daně ve Velké Británii. Ukážeme si nejdůležitější rozdíly mezi těmito zeměmi spolu s příklady na korporátní daň.

4.1 Korporátní daň České republiky

Jak už víme, korporátní daň je historicky jednou z nejmladších daní. Tato daň je velmi podobná dani z příjmu fyzických osob, ale je zaměřena na právnické osoby.

4.1.1 Subjekt daně

Mezi subjekty neboli poplatníky korporátní daně patří zejména právnické osoby (obchodní korporace), ale také jiné subjekty, jako např. organizační složky státu, podílové fondy, fondy penzijních společností a obdobné druhy fondů. (Radvan, 2015)

Důležité ale je, že se tak jako u daně z příjmu FO poplatníci dělí na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. Daňovým rezidentem je poplatník, který má na území ČR své sídlo nebo místo svého vedení. Takoví poplatníci mají neomezenou daňovou povinnost, to znamená, že zdaňují všechny své celosvětové příjmy. Na druhé straně, za daňového nerezidenta se považuje poplatník, který nemá své sídlo nebo místo vedení na území ČR a jejich daňová povinnost se vztahuje pouze na příjmy, které plynou ze zdrojů v ČR, to znamená, že daňoví nerezidenti mají omezenou daňovou povinnost. (Marková, 2018)

Poplatníci korporátní daně se také rozlišují na podnikatelské subjekty a nepodnikatelské subjekty (veřejně prospěšní poplatníci). Za podnikatelské subjekty se rozumí takoví poplatníci, kteří byli založeni za účelem podnikání, ale podnikání však nemusí být jejich hlavním smyslem existence. V takovém případě korporátní dani podléhají veškeré příjmy z činností a s nakládání s jejich majetkem. Veřejně prospěšní poplatníci jsou poplatníci, kteří jako svou hlavní činnost vykonávají nějakou činnost, která není podnikáním. Tito poplatníci pak zdaňují především příjmy z vedlejších výdělečných aktivit, jako jsou např. příjmy z reklamy, v podobě úroků, z členského příspěvku apod. Platí, že veřejným prospěšným poplatníkem nesmí být obchodní korporace. (Vančurová, Láchová, 2017)

4.1.2 Předmět daně

Předmětem daně jsou veškeré příjmy poplatníků, které jim plynou ze všech činností a z nakládání s veškerým jejich majetkem.

Je ale také spousta příjmů, které do předmětu daně nepatří, a to např. příjmy:

- které plynou z nabytí akcií,
- plynoucí zdravotní pojišťovně,
- získané z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného Evropským soudem pro lidská práva,
- společenství vlastníků jednotek atd. (Marková, 2018)

Samozřejmě, že i u korporátní daně se setkáme s osvobozením od daně, v tomto případě bychom měli odlišovat osvobození od daně věcná a osobní. Zákon sice považuje obecně všechna osvobození za věcná, ale osobní osvobození se týkají všech příjmů, které plynou specifickým právnickým osobám, kterými jsou např. Česká národní banka, Fond pojištění vkladů, také Zajišťovací fond a Garanční fond obchodníků s cennými papíry. Věcná osvobození od daně jsou většinou motivované sociálními aspekty nebo prostou logikou a je jich spousta. Od daně jsou tedy osvobozeny např.:

- příjmy, ze kterých je vybírána daň podle zvláštní sazby daně,
- příjmy, které plynou z nájemného družstevních bytů nebo nebytových prostorů,
- příjmy za církevní úkony,
- příjmy státních fondů, které jsou stanoveny zvláštními předpisy,
- příjmy, které plynou v souvislosti s výkonem dobrovolnických služeb,
- bezúplatné příjmy, které byly získány dědictvím nebo odkazem,
- bezúplatné příjmy, které plynou do veřejných sbírek, na humanitární či charitativní účely a spousta dalších. (Radvan, 2015)

Ve většině výše uvedených případů je ještě vyžadováno splnění dalších určitých podmínek, aby poplatníkovi vznikl nárok na osvobození od daně. Tyto podmínky jsou uvedeny v § 19 zákone o daních z příjmů.

4.1.3 Základ daně

ZD je důležitým prvkem pro výpočet korporátní daně, jelikož se při výpočtu vychází právě ze základu daně. ZD je obecně rozdíl, o kterou příjmy (výnosy), které podléhají zdanění, převyšují výdaje (náklady), které byly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení těchto

příjmů. Na rozdíl od daně z příjmů fyzických osob se zde nepracuje s dílčími základy daně, ale pouze s jedním ZD. Pro zjištění se vychází z výsledku hospodaření (zisk nebo ztráta) u poplatníků, kteří vedou účetnictví. U poplatníků, kteří účetnictví nevedou nebo vedou pouze jednoduché účetnictví se vychází z rozdílu mezi příjmy a výdaji těchto poplatníků. S výsledkem hospodaření nebo s příjmy a výdaji se pak nadále musí pracovat, abychom se dostali k základu daně. Výsledek hospodaření se může zvýšit o částky, které neoprávněně zkracují příjmy a také o částky, které nelze zahrnout do výdajů (nákladů). Dále se pak může snížit (povinně nebo dobrovolně) o částky, které byly nesprávně zvýšeny příjmy a o částky, které nebyly zahrnuty do výdajů (nákladů) i přesto, že je do výdajů zahrnout lze. (Radvan, 2015)

V následující tabulce 4.1 je naznačen výpočet ZD, tedy to, co bychom měli při výpočtu ZD brát v úvahu.

Tab. 4.1 Výpočet základu korporátní daně korporátní

VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ před zdaněním
+ daňově neuznatelné náklady
+ sociální a zdravotní pojištění neuhrazené do 31. ledna následujícího roku
+ neuhrazená hodnota závazků po splatnosti více než 36 měsíců
+ částky zkracující příjmy
+ - rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy (ÚO > DO „+“ nebo ÚO < DO „-“)
+ - rozdíl mezi účetními a daňovými zůstatkovými cenami (ÚZC > DZC „+“ nebo ÚZC < DZC „-“)
- osvobozené příjmy
- příjmy nezahrnované do základu daně
- příjmy vyňaté z předmětu daně
- rozpuštění nedaňové rezervy nebo opravné položky
- sociální a zdravotní pojištění uhrazené po 31. lednu
- mimoúčetní náklady, které nelze uznat pro daňové účely
= ZÁKLAD DANĚ

Zdroj: iPodnikatel.cz (2014), vlastní úprava

Výdaje (náklady), které jsou vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů jsou považovány z pohledu hospodářského výsledku za daňově uznatelné náklady, patří tam zejména:

- daňové odpisy hmotného majetku,
- zůstatková cena hmotného majetku za určitých podmínek,
- pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které hradí zaměstnavatel,
- zákonné rezervy a opravné položky,

- výdaje vynaloženy na služební cesty,
- výdaje vynaloženy na pracovní a sociální podmínky pro zaměstnance,
- výdaje pro zajištění zabezpečení požární ochrany a spousty dalších výdajů obsažených v § 24 ZDP. (Marková, 2018)

Výdaje (náklady), které nelze zahrnout do výdajů, které slouží k dosažení, zajištění a udržení příjmů jsou považovány z pohledu hospodářského výsledku jako daňově neuznatelné náklady. Jsou to náklady, jejichž vynaložení tedy nesouvisí s předmětem podnikání a patří tam zejména:

- výdaje na zvýšení ZK,
- pojistné, které je hrazené za člena statutárního orgánu,
- penále a úroky z prodlení, ovšem s určitými výjimkami,
- manka a škody přesahující náhrady s určitými výjimkami,
- výdaje na reprezentaci (pohoštění, občerstvení apod.),
- technické zhodnocení,
- výdaje na osobní spotřebu poplatníka,
- úroky z úvěrových finančních nástrojů,
- účetní odpisy dlouhodobého majetku a spousty dalších uvedených v § 25 ZDP. (Marková, 2018)

Dále existují položky, které mohou snižovat ZD, jedná se zejména o odčitatelné položky od základu daně a patří zde podle § 34 zákona o daních z příjmů:

- daňová ztráta, která vznikla v předchozím zdaňovacím období nebo jeho části, daňovou ztrátu můžeme uplatňovat nejdéle pět zdaňovacích období, které následují bezprostředně po tom období, kdy byla daňová ztráta vyměřena,
- odpočet na podporu výzkumu a vývoje,
- odpočet na podporu odborného vzdělávání, který tvoří odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání nebo odpočet na podporu výdajů, které jsou vynaloženy na žáka nebo studenta. (Marková, 2018)

Také můžeme od ZD odečíst hodnotu bezúplatného plnění, který je poskytnutý na dobročinné účely (dary), avšak musí být v hodnotě min. 2 000 Kč, ale nejvýše lze v úhrnu odečíst 10 % ze základu daně. (Radvan, 2015)

4.1.4 Sazba daně

Sazba korporátní daně je dlouhodobě procentní lineární. Existuje více druhů sazeb daně, ale pokud to není stanoveno jinak, tak pro na 2018 činí pro poplatníky sazba daně 19 %. Je možné také uplatnit sníženou sazbu daně, která činí 5 % a využít ji mohou investiční fondy. Samotná daň se pak vypočítá jako součin základu daně a určité sazby daně. (Marková, 2018)

Pro porovnání sazby daně, které byly uplatňovány v historii je znázorněn přehled těchto sazeb v tabulce 4.2.

Tab. 4.2 Vývoj sazeb korporátní daně

Rok	Sazba korporátní daně
1993	45 %
1994	40 %
2000	29 %
2002	25 %
2004–2018	19 %

Zdroj: Gola (2013), vlastní úprava

4.1.5 Slevy na dani

Od korporátní daně lze odečíst určité slevy na dani, mezi ně patří:

- 18 000 Kč, což je částka za každého zaměstnance, který je zdravotně postižený s výjimkou zaměstnance s těžkým zdravotním postižením,
- 60 000 Kč, což je částka, kterou může zaměstnavatel uplatnit za každého zaměstnance, který je těžce zdravotně postižený. (Široký, 2013)

4.1.6 Správa daně a zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím pro výpočet korporátní daně je buď kalendářní rok, nebo hospodářský rok. Může to také být účetní období, pokud je toto období delší než bezprostředně po sobě jdoucích 12 kalendářních měsíců. (Marková, 2018)

Daňové přiznání je poplatník povinen podat ve lhůtě 3 měsíců od skončení zdaňovacího období, a to i v případě, když je základ daně roven nule nebo poplatník vykazuje daňovou ztrátu. Výjimkou jsou právnické osoby, které podléhají povinnému auditu (a.s. a některé s.r.o.) a také osoby, kterým jejich daňové přiznání zpracovává a podává daňový poradce. V případě daňového poradce se daňové přiznání podává ve lhůtě 6 měsíců od skončení zdaňovacího

období. Poslední den lhůty pro podání tohoto daňového přiznání je zároveň také datum splatnosti korporátní daně. (Šíroký, 2013)

Pro korporátní daň je obvyklé placení daně ve formě záloh během zdaňovacího období s tím, že po skončení zdaňovacího období se vyrovná konečná daňová povinnost. Výše a periodicita placených záloh se stanovuje podle poslední známé daňové povinnosti. Zálohy se platí buď čtvrtletně, nebo pololetně. Poplatníci, jejichž poslední daňová povinnost:

- nepřesáhla 30 000 Kč, zálohy na korporátní daň platit nemusí,
- je v rozmezí od 30 000 Kč – 150 000 Kč, platí zálohy ve výši 40 % daňové povinnosti, a to pololetně (do 15.6. a 15.12. zdaňovacího období),
- přesáhla 150 000 Kč, platí zálohy ve výši 25 % daňové povinnosti a to čtvrtletně (do 15.3., 15.6., 15.9. a 15.12. zdaňovacího období). (Radvan, 2015)

Pro výpočet záloh se používá vzorec (4.1), který vypočteme jako:

$$\text{Výpočet záloh} = \text{daňová povinnost} \cdot \text{příslušná sazba.} \quad (4.1)$$

Daňový rezident má povinnost podat přihlášku k registraci ke korporátní dani do 15 dnů od okamžiku, kdy vznikl, tedy zápisem do veřejného rejstříku (obchodní společnosti vznikají zápisem do obchodního rejstříku). Měli bychom si ale dávat pozor na rozdíl mezi vznikem společnosti a jejím založením, obojí má totiž jiný význam. Veřejně prospěšní poplatníci podávají přihlášku k registraci ke korporátní dani do 15 dnů ode dne, kdy začnou přijímat příjmy. (Dvořáková, 2016)

Pro představu je daňové přiznání daně z příjmů právnických osob uvedeno v příloze č. 1.

4.1.7 Výpočet daňové povinnosti

Když už známe všechny prvky, které jsou potřebné k výpočtu daňové povinnosti, tak si můžeme ukázat schéma výpočtu daňové povinnosti korporátní daně. Výpočet daňové povinnosti je znázorněn v tabulce 4.3, vychází se ze zjištěného základu daně viz tabulka 4.1.

Tab. 4.3 Schéma výpočtu daňové povinnosti korporátní daně

	základ daně před úpravou
- položky odčitatelné od ZD dle § 34 ZDP	- daňová ztráta z minulých let
	- výdaje na výzkum a vývoj
	- výdaje na podporu odborného vzdělání
	základ daně po úpravě
- položky odčitatelné od ZD dle § 20 ZDP	- dary (min. 2 000 Kč, max 10 % ze ZD)
	upravený základ daně
	zaokrouhlený základ daně na 1 000 Kč dolů
sazba daně pro rok 2018	19 %
	korporátní daň
- slevy na dani dle § 35 ZDP	- 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením
	- 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžkým zdravotním postižením
	DAŇOVÁ POVINNOST PO SLEVĚ

Zdroj: Oalib.cz (2012), vlastní úprava

4.1.8 Modelový příklad na výpočet korporátní daně ČR

Pro výpočet daňové povinnosti budeme vycházet ze smyšlených údajů. Poplatníkem daně bude společnost XYZ, s.r.o., která se zabývá prodejem zboží a poskytováním služeb. Budeme zjišťovat daňovou povinnost za rok 2017. Zdaňovacím obdobím společnosti XYZ, s.r.o. je kalendářní rok, vznikla 1. ledna 2015. Společnost vede účetnictví v plném rozsahu. O společnosti víme tyto údaje:

- prodala zboží a poskytla služby za 1 750 000 Kč,
- prodala nepotřebné zásoby za 30 000 Kč,
- spotřebovala materiál v hodnotě 525 000 Kč,
- vyplatila mzdy svým zaměstnancům za 250 000 Kč,
- poskytla dar mateřské školce na vybudování dětského hřiště 20 000 Kč,
- účetní odpisy činily 20 000 Kč,
- daňové odpisy činily 25 000 Kč,
- na výzkum nové technologie přispěla 20 000 Kč,
- výdaje na pohoštění partnerů činily 5 000 Kč,
- za rok 2015 vyměřila ztrátu ve výši 250 000 Kč (ještě ji neuplatnila),
- zaměstnává po celý rok jednoho zaměstnance se sníženou pracovní schopností.

1. Krok – výpočet výsledku hospodaření

Tab. 4.4 Výpočet výsledku hospodaření

NÁKLADY v Kč	VÝNOSY v Kč
525 000 (materiál)	1 750 000 (tržby)
250 000 (mzdy)	30 000 (prodané zásoby)
20 000 (dary)	
20 000 (účetní odpisy)	
20 000 (výzkum a vývoj)	
5 000 (pohoštění)	
CELKEM = 840 000	CELKEM = 1 780 000
VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ = 1 780 000 – 840 000 = 940 000	

Zdroj: vlastní zpracování

Výsledek hospodaření vypočítáme tak, že od celkových výnosů odečteme celkové náklady. HV za rok 2017 činil 940 000 Kč.

2. Krok – úprava výsledku hospodaření a výpočet základu daně před úpravou

Tab. 4.5 Úprava HV a výpočet ZD před úpravou

HV = 940 000 Kč
DAŇOVĚ NEUZNATELNÉ NÁKLADY:
+ 20 000 (dary)
+ 20 000 (výzkum a vývoj)
+ 5 000 (náklady na reprezentaci)
ROZDÍL ODPISŮ:
- 5 000 (účetní odpisy – daňové odpisy)
ZÁKLAD DANĚ PŘED ÚPRAVOU = 980 000 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

K výpočtu ZD je třeba brát v úvahu daňově neuznatelné náklady a rozdíl odpisů. Mezi daňově neuznatelné náklady patří dary, výdaje na výzkum a vývoj a náklady na reprezentaci, proto tyto náklady musíme přičíst k HV. Jelikož daňové odpisy byly vyšší než účetní odpisy, rozdíl mezi těmito odpisy od HV odečteme. Základ korporátní daně před úpravou pak vyšel 980 000 Kč. Nyní je potřeba upravit základ daně o odčitatelné položky v následujícím kroku.

3. Krok – úprava základu daně a jeho zaokrouhlení

Tab. 4.6 Úprava ZD a jeho zaokrouhlení

ZD PŘED ÚPRAVOU = 980 000 Kč
ODČITATELNÉ POLOŽKY DLE § 34 ZDP:
- 250 000 (ztráta)
- 20 000 (výzkum a vývoj)
ODČITATELNÉ POLOŽKY DLE § 20 ZDP:
- 20 000 (dary, max. 71 000)
UPRAVENÝ ZÁKLAD DANĚ = 690 000 Kč
ZÁKLAD DANĚ ZAOKROUHLENÝ = 690 000 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Protože v minulých letech vyčíslila společnost XYZ, s. r. o. ztrátu, kterou ještě neuplatnila, rozhodla se ji uplatnit právě pro rok 2017. Výdaje, které společnost vynaložila na výzkum a vývoj nové technologie jsou odčitatelnou položkou, kterou společnost může uplatnit ve výši 100 %. Také si může odečíst hodnotu daru mateřské školce, přičemž max. lze odečíst 71 000 Kč, což je 10 % ze ZD sníženého o odčitatelné položky dle § 34 ZDP, proto společnost odečetla celých 20 000 Kč. Když už máme základ daně po odečtení odčitatelných položek, který vyšel 690 000 Kč, můžeme vypočítat daňovou povinnost.

4. Krok – výpočet daňové povinnosti a uplatnění slev na dani

Tab. 4.7 Výpočet daňové povinnosti a uplatnění slev na dani

ZD = 690 000 Kč
SAZBA DANĚ = 19 %
DAŇ = $690\,000 \cdot 0,19 = 131\,100$ Kč
SLEVY NA DANI:
- 18 000 (zaměstnanec se zdravotním postižením)
DAŇOVÁ POVINNOST = 113 100 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Daň vypočítáme ze ZD vynásobením sazbou daně, která činí pro rok 2017 19 %, poté může společnost uplatnit slevu na dani ve výši 18 000 Kč, protože zaměstnává osobu se zdravotním postižením. Po uplatnění slev je celková daňová povinnost rovna 113 100 Kč. Od této daňové povinnosti se bude společnosti XYZ, s.r.o. odvíjet výše záloh. Protože je daňová

povinnost v rozmezí od 30 000 Kč – 150 000 Kč, zálohy se budou platit pololetně a to k 15.6. 2018 a 15.12. 2018. Zálohy budou činit 40 % daňové povinnosti.

Výpočet záloh viz vzorec (4.1):

$Výpočet\ záloh = 113\ 100 \cdot 0,4 = 45\ 240\ Kč.$

4.2 Korporátní daň Velké Británie

Korporátní daň VB je v mnoha aspektech velmi podobná korporátní dani ČR a také osobní důchodové dani VB, avšak je zaměřena především na právnické osoby.

4.2.1 Subjekt daně

Subjektem neboli poplatníkem korporátní daně VB jsou všechny společnosti, které jsou založené podle zákonů o společnostech. Patří tam obchodní společnosti jako Public limited company (Plc.), které jsou v ČR známé jako akciové společnosti, Private limited company (Ltd.), což jsou společnosti s ručením omezeným, dále tam patří asociace, družstva, charity, stavební spořitelny, státní podniky, vzájemné pojišťovací společnosti, zahraniční společnosti s pobočkou ve VB, korunnní společnosti a další společnosti zapsané i nezapsané do obchodního rejstříku. Mezi poplatníky korporátní daně ale nepatří podnikatelé, kteří provádějí svou činnost na základě živnostenského oprávnění, dále orgány zdravotních služeb, místní orgány a další. (Macek, 2015)

Stejně jako v ČR, se dělí poplatníci korporátní daně na daňové rezidenty a nerezidenty. Za daňového rezidenta VB je považována společnost, která je založena ve VB podle britského práva a má sídlo ve VB, ale také společnost, která je založená v zahraničí, ale její činnost je vedena a kontrolována z VB. Za daňového nerezidenta VB se považuje společnost, která má sídlo v zahraničí a ve VB má svou pobočku nebo kancelář, ale může to být také společnost, která i přesto, že by to byla rezidentní společnost ve VB, tak je považována za daňového rezidenta v jiné zemi, a to na základně kritéria místa, kde je skutečně společnost vedena nebo podle ustanovení smlouvy o zamezení dvojího zdanění, která vylučuje dvojí rezidentství. (Baggerman, 2017)

4.2.2 Předmět daně

Předmětem korporátní daně VB jsou zdanitelné zisky (příjmy a výnosy) poplatníků. Za tyto zdanitelné zisky se považují příjmy, které společnosti plynou z podnikání (obchodní zisky), z investic a z prodeje aktiv za více peněz, než je společnost koupila (zdanitelné zisky). Mezi aktiva patří např. pozemky, majetek, akcie, zařízení a stroje. (GOV.UK, 2017)

Pokud se jedná o daňového rezidenta, tak korporátní dani podléhají všechny celosvětové příjmy, tedy příjmy jak z činností prováděných na území VB, tak z činností prováděných ze zahraničí. Avšak společnost si může zvolit, aby se při výpočtu zdanitelných zisků nezohledňovaly zisky z jejího zahraničního majetku. Pokud je tahle volba zavedena, tak ztráty z těchto provozoven nejsou přípustné. Pokud společnost, která není založena ve VB, ale má tam pobočku nebo kancelář, tak korporátní dani podléhají zisky společnosti z aktivit ve VB. (Baggerman, 2017)

Ve VB se uplatňuje tzv. rozpočtový systém zdanění neboli „scheduling system“ podle kterého se příjmy dělí podle zdrojů, ve kterých vznikly. Rozdělení příjmů ve VB můžeme vidět v následující tabulce č. 4.8.

Tab. 4.8 Rozdělení příjmů ve VB

Název	Druh příjmu
Daňová třída A	Příjmy z pronájmu pozemků ve VB
Daňová třída D – část I	Příjmy z obchodování, včetně zemědělství ve VB
Daňová třída D – část II	Příjmy z výkonu profese a povolání ve VB
Daňová třída D – část III	Úroky, roční platby a splátky, které nejsou zdaněny u zdroje ve VB
Daňová třída D – část IV	Příjmy ze zahraničních cenných papírů (dluhopisy atd.)
Daňová třída D – část V	Příjmy ze zahraničních statků (majetek, akcie atd.)
Daňová třída D – část VI	Různé příjmy, které by jinak nepatřily do daňové třídy D nebo jiné třídy (příjmy z poskytnutých pronájmů)
Daňová třída F	Příjmy z dividend ve VB

Zdroj: Skalická (2011)

Jak už je obvyklé, do předmětu daně určité příjmy nezahrnují, a to zejména příjmy z:

- charitativních činností,
- zemědělských výstav a přehlídek, pokud tyto příjmy společnost použije pro vlastní financování,
- shromažďování finančních prostředků, které shromažďují charitativní společnosti a nějaké dobrovolné organizace, ale za podmínky, že se tyto prostředky použijí pro charitativní účely,
- nekomerčních aktivit, které jsou spojeny se státní zdravotnickou péčí a uzavíráním pojištění, jak už nemocenského, tak zdravotního. (Severová, 2014)

4.2.3 Základ daně

ZD se počítá na základě obchodních účtů, které jsou upravené pro daňové účely. Obecně platí, že příjmy (výnosy) a výdaje (náklady) jsou účtovány na přírůstkové bázi. Důležitý příjem, který je od daně osvobozen je dividendový příjem, který je získaný od nerezidentních společností. (Široký, 2013)

Zpravidla všechny výdaje (náklady) jsou odpočitatelnými položkami, avšak za předpokladu, že náklady jsou příjmové povahy (nikoliv kapitálové) a že jsou to náklady, které byly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Nepatří zde náklady, které byly zamítnuty zákonem. Mezi tyto odpočitatelné položky patří zejména:

- výdaje na výzkum a vývoj (malé a střední firmy si mohou odečíst výdaje až v hodnotě 230 % za určitých podmínek např. pokud výzkum a vývoj souvisí s účelem podnikání),
- dary darované na charitu nebo humanitární účely a další. (Baggerman, 2017)

Mezi daňově uznatelné náklady patří zejména:

- zaplacené úroky z úvěrů, které byly založené za účelem podnikání,
- poplatky, které souvisí s udělením patentu nebo registrací ochranné známky za podmínky, že souvisí s účelem podnikání,
- výdaje na odměny zaměstnanců a další. (Skalická, 2011)

Dále mezi daňově neuznatelné náklady patří výdaje (náklady), které nebyly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení příjmů, jsou to zejména:

- hodnota odpisů majetku,
- zábavní benefity pro zaměstnance,
- poplatky a penále a další. (Skalická, 2011)

Jak už tedy víme, na rozdíl od ČR, ve VB nelze uplatnit odpočet na odpisy, protože představují kapitálový výdaj. Místo odpočtů odpisů je možné uplatnit nezdanitelnou část ze ZD z kapitálových výdajů, tzv. kapitálové úlevy neboli „Capital allowances“. Na takové úlevy má společnost nárok, pokud si kupuje aktiva, která budou použita za účelem podnikání (zařízení, stroje, obchodní vozidla). Výše odpočitatelných částí je závislá na druhu aktiva, za které se příspěvek uplatňuje, jsou to:

- stroje a zařízení ve výši 18 %,

- další dlouhodobá aktiva ve výši 8 %,
- rekonstrukce obchodních prostor v určitých oblastech ve výši 100 %,
- některé výdaje na těžbu nerostných surovin, a to 10 % na nerostné suroviny a 25 % na některé další výdaje,
- výzkum a vývoj ve výši 100 %,
- některé bytové domy pronajaté k zajištění nájmů ve výši 4 %,
- výdaje na bagrování ve výši 4 %. (Baggerman, 2017)

Další položku, kterou můžeme odečíst od ZD je daňová ztráta. Ztráty lze převádět do budoucna neomezeně (na dobu neurčitou). Společnosti nejdříve musí zjistit, z jaké kategorie příjmů tyto ztráty vznikly (viz. výše uvedená tabulka č. 4.8). Společnosti, které plynou příjmy z více kategorií, musí vést pro každou daňovou ztrátu zvláštní účet. Pro všechny druhy ztrát existují podmínky, za kterých je může společnost využít. (Skalická, 2011)

Před 1. dubnem 2017 mohly být daňové ztráty uplatněny pouze vůči příjmům ze stejné kategorie, ale po 1. dubnu 2017 mohou být určité ztráty uplatňovány vůči všem ziskům v následujících obdobích. Hlavní ztrátou jsou ale ztráty z podnikání, ty mohou být uplatněny vůči celkovým zdanitelným příjmům za příslušné zdaňovací období. Společnost si ale také může zvolit přenést daňovou ztrátu zpět o 1 rok. Pokud tak neučiní, bude ztráta převedena do jiného účetního období. Mezi ztráty, které nadále nemohou být uplatněny vůči celkovým ziskům společnosti patří např. ztráty ze zahraničních aktiv. (Baggerman, 2017)

4.2.4 Sazba daně

Sazba daně je procentní lineární. Ve VB se od 1. dubna 2015 používá jednotná sazba daně pro všechny zisky společnosti tak jako u nás v ČR, která činí 19 %. Do té doby se používala progresivní sazba daně, která závisela na velikosti zisku společnosti. Pro rok 2018 a 2019 zůstane korporátní daň VB ve výši 19 %, avšak v roce 2020 by měla klesnout na 17 %. V tabulce 4.9 je znázorněn přehled sazeb, které byly platné do konce března 2016. (Baggerman, 2017)

Tab. 4.9 Přehled sazeb korporátní daně platné do konce března 2016

Zisky společnosti	2015–2016	2014–2015	2013–2014
300 000 GBP a méně	20 %	20 %	20 %
300 000 – 1 500 000 GBP	20 %	21,25 %	23,75 %
1 500 000 GBP a více	20 %	21 %	23 %

Zdroj: Scopus.co.uk (2018)

Jednotná sazba daně se ale netýká společností, které ve VB těží ropu a zemní plyn, tzv. ring fence companies. Pro tyto společnosti platí sazby uvedené v následující tabulce 4.10.

Tab. 4.10 Sazby pro společnosti, které těží ve VB ropu a zemní plyn

Zisky společnosti	2017
300 000 GBP a méně	19 %
300 000 GBP a více	30 %

Zdroj: Baggerman (2017)

4.2.5 Slevy na dani

Pro společnosti, jejichž zisky jsou v rozmezí od 300 000 GBP do 1 500 000 GBP existuje sleva na dani, tzv. marginální úleva neboli „Marginal Relief“. Tato sleva platí i pro společnosti, které mají v účetním období přidružené společnosti, pak jsou limity marginální úlevy omezeny pro všechny přidružené společnosti. Následující vzorec (4.2) je vzorec pro výpočet této slevy.

$$\text{Marginal Relief} = \frac{7}{400} \cdot (M - P) \cdot \frac{I}{P}, \quad (4.2)$$

kde M je limit vyšší sazby daně – 1 500 000 GBP,

P je čistý zdanitelný zisk + dividendové příjmy,

I je čistý zdanitelný zisk. (GOV.UK, 2017)

4.2.6 Správa daně a zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je ve VB tak jak v ČR účetní období, které je 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Avšak oproti ČR, zde začíná zdaňovací období 1. dubna a končí 31. března následujícího roku. Poplatníci si ale mohou zvolit i jiné zdaňovací období, které trvá 12 kalendářních měsíců, ale nezačíná 1. dubna. (Šíroký, 2013)

Poplatníci musí korporátní daň vypočítat a splatit do 9 měsíců a 1 dne od skončení zdaňovacího období. Pro velké společnosti platí čtvrtletní platební režim korporátní daně, to znamená, že daň platí čtvrtletně formou záloh, a to vždy 14. den 7., 10., 13. a 16. následujícího měsíce po začátku účetního období. Mezi tyto velké společnosti se řadí takové společnosti, jejichž zisk přesáhne 1 500 000 GBP. (Nerudová, 2011)

Poplatníci korporátní daně se musí před podáním daňového přiznání registrovat na úřadě Spojeného království (HMRC), a to do 3 měsíců od počátku účetního období, v případě nesplnění může společnost dostat pokutu. Po splnění této povinnosti pak poplatníci musejí

podat daňové přiznání do 12 měsíců od skončení účetního období, na které se daň vztahuje. Nebo také do 3 měsíců od obdržení oznámení o podání daňového přiznání. Změny v daňovém přiznání mohou být pak provedeny do 12 měsíců od data podání daňového přiznání. (Nerudová, 2011)

Pro představu je daňové přiznání daně z příjmů právnických osob uvedeno v příloze č. 2.

4.2.7 Výpočet daňové povinnosti

Známe tedy už všechny prvky, které jsou potřebné k výpočtu daňové povinnosti. V tabulce 4.11 je znázorněn algoritmus výpočtu korporátní daně VB.

Tab. 4.11 Algoritmus výpočtu korporátní daně VB

Zisk z jednotlivých kategorií příjmů před zdaněním
- úrokový příjem v hrubé výši
- dividendy přijaté od rezidentních společností
- další daňově uznatelné náklady
+ uhrazené licenční poplatky
+ hodnota odpisů hmotného majetku
+ další daňově neuznatelné náklady
Zisk jednotlivých kategorií po úpravách
- kapitálové úlevy (nahrazující odpočet odpisů majetku)
- odpočet ztráty
Celkový zisk ke zdanění
- poplatky z příjmů uhrazené v příslušném roce (licenční poplatky)
Čistý zdanitelný zisk
vynásobení sazbou korporátní daně 19 % (30 % pro společnosti těžící ropu a zemní plyn se ziskem vyšším než 300 000 GBP)
Daň před slevou
sleva „Marginal Relief“
DAŇOVÁ POVINNOST PO SLEVĚ

Zdroj: Skalická (2011), vlastní úprava

4.2.8 Modelový příklad na výpočet korporátní daně ve VB

Pro výpočet daňové povinnosti korporátní daně ve VB budeme také vycházet ze smyšlených údajů. Pro porovnání s korporátní daní v ČR bude také poplatníkem daně společnost XYZ, Ltd., která se zabývá prodejem zboží a poskytování služeb. Budeme zjišťovat daňovou povinnost za rok 2017. Zdaňovacím obdobím společnosti XYZ, s.r.o. je kalendářní rok, vznikla 1. dubna 2015. Společnost vede účetnictví v plném rozsahu. Pro lepší představu budeme vycházet z hodnot přepočtených na Kč. O společnosti víme tyto údaje:

- prodala zboží a poskytla služby za 1 750 000 Kč,
- prodala nepotřebné zásoby za 30 000 Kč,
- spotřebovala materiál v hodnotě 525 000 Kč,
- vyplatila mzdy svým zaměstnancům za 250 000 Kč,
- odpisy hmotného majetku činily 25 000 Kč,
- na výzkum nové technologie přispěla 20 000 Kč,
- výdaje na pohoštění partnerů činily 5 000 Kč,
- za rok 2016 vyměřila ztrátu ve výši 250 000 Kč (ještě ji neuplatnila),
- obdržela úroky v hrubé výši 5 000 Kč z úvěru založeného za účelem podnikání,
- zakoupila stroj pro účely podnikání za 200 000 Kč.

1. Krok – výpočet zisku před zdaněním (výsledku hospodaření)

Tab. 4.12 Výpočet výsledku hospodaření

NÁKLADY v Kč	VÝNOSY v Kč
525 000 (materiál)	1 750 000 (tržby)
250 000 (mzdy)	30 000 (prodané zásoby)
25 000 (odpisy)	5 000 (úroky)
20 000 (výzkum a vývoj)	
5 000 (pohoštění)	
200 000 (stroj)	
CELKEM = 1 025 000	CELKEM = 1 785 000
VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ = 1 785 000 – 1 025 000 = 760 000	

Zdroj: vlastní zpracování

Rozdíl mezi celkovými výnosy a náklady je výsledek hospodaření, který za rok 2017 činil tedy 760 000 Kč.

2. Krok – úprava zisku před zdaněním a výpočet zisku po úpravách

Tab. 4.13 Úprava zisku před zdaněním a výpočet zisku po úpravách

Zisk před zdaněním = 760 000 Kč
DAŇOVĚ NEUZNATELNÉ NÁKLADY:
+ 25 000 (odpisy)
+ 20 000 (výzkum a vývoj)
+ 5 000 (náklady na reprezentaci)
VÝNOSY V PODOBĚ ÚROKŮ:
- 5 000 (úroky v hrubé výši)
Zisk po úpravách = 805 000 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Ve VB patří odpisy majetku do daňově neuznatelných nákladů, proto musíme celou hodnotu odpisů přičíst spolu s výdaji na výzkum a vývoj a náklady na reprezentaci. Je třeba zahrnout úroky, které společnost obdržela a odečíst je. Zisk po těchto úpravách vyšel 805 000 Kč. Nyní je potřeba ho dále upravit o odčitatelné, popř. připočitatelné položky v následujícím kroku.

3. Krok – úprava zisku o odčitatelné (připočitatelné) položky

Tab. 4.14 Úprava zisku o odčitatelné (připočitatelné) položky

Zisk po úpravách = 805 000 Kč
ODČITATELNÉ POLOŽKY:
- 250 000 (ztráta)
- 46 000 (230 % výzkum a vývoj)
- 36 000 (18 % kapitálové úlevy)
ČISTÝ ZDANITELNÝ ZISK = 473 000 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Protože společnost vyčíslila v minulých letech ztrátu, rozhodla se ji uplatnit pro rok 2017 a tím pádem ji mohla celou odečíst. Výdaje, které vynaložila na výzkum a vývoj si může také odečíst až v hodnotě 230 %. Jelikož v roce 2017 společnost zakoupila stroj za účelem podnikání, může si uplatnit 18 % z celkové hodnoty jako odčitatelnou položku, která nahrazuje odpočet na odpisy. Čistý zdanitelný zisk společnosti XYZ, s. r. o. po úpravách vyšel 473 000 Kč. Jelikož nyní známe jeho výši, můžeme vypočítat daňovou povinnost.

4. Krok – výpočet daňové povinnosti a uplatnění slev na dani

Tab. 4.15 Výpočet daňové povinnosti a uplatnění slev na dani

ČISTÝ ZDANITELNÝ ZISK = 473 000 Kč
SAZBA DANĚ = 19 %
DAŇ = 473 000 · 0,19 = 89 870 Kč
SLEVY NA DANI:
- 17 973 (Marginal Relief = $7/400 \cdot (1\,500\,000 - 473\,000) \cdot (473\,000/473\,000)$)
DAŇOVÁ POVINNOST = 71 897 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Daň se vypočítá jako součin čistého zdanitelného zisku a sazby daně platnou pro rok 2017, což je 19 %. Společnost může uplatnit slevu na dani Marginal Relief viz vzorec (4.2), která činí 17 973 Kč. Po uplatnění slev je celková daňová povinnost rovna 71 897 Kč. Společnost ve VB nemusí platit zálohy na dani.

4.3 Zhodnocení a srovnání korporátní daně v ČR a VB

Následující výčet zobrazuje ty nejvýznamnější rozdíly, ale také podobnosti v korporátním zdanění ČR a VB.

Mezi nejvýznamnější rozdíly patří:

- délka zdaňovacího období. Sice toto období trvá 12 bezprostředně po sobě jdoucích kalendářních měsíců, avšak datum zahájení tohoto období se liší. Pro ČR je zdaňovací období většinou kalendářní rok, který začíná od 1. ledna a končí 31. prosince následujícího roku nebo hospodářský rok začínající jiným datem. Pro VB zdaňovací období začíná 1. dubna a končí 31. března následujícího roku, ale také si poplatníci mohou zvolit i jiné zdaňovací období, které trvá 12 měsíců,
- v minulosti se lišily sazby daně těchto dvou zemí. V ČR vždy platila jednotná sazba daně v procentech, ale ve VB existovaly 3 úrovně sazeb, které se dělily podle celkových zisků společností. To už ale neplatí a ve VB byla také zavedena jednotná sazba daně, která je teď ve stejné výši 19 % jako v ČR. Ovšem pro společnosti, které ve VB těží zemní ropu a plyn stále platí sazby daně ve 2 úrovních podle celkových zisků společností,
- odpočet daňových ztrát se u obou zemí liší s tím, že v ČR se dají odečíst daňové ztráty nejdéle v 5 zdaňovacích bezprostředně po sobě jdoucích období

následující po obdobím, ve kterém se daňová ztráta vyměřila. Ve VB se daňové ztráty dělí podle kategorií příjmů, ve kterých tyto ztráty vznikly, pak se za určitých podmínek mohou odečíst jen ze stejné kategorie příjmů anebo od celkových zdanitelných příjmů. Ztráty pak lze odečítat, jak dopředu, tak zpětně a uplatňovat je tak proti zdanitelnému zisku v minulých obdobích,

- ve VB nelze uplatňovat odpočet na odpisy majetku tak jako v ČR, místo toho se ale uplatňují kapitálové úlevy, tedy nezdanitelná část základu daně z kapitálových výdajů,
- je zde taky rozdíl ve slevách na dani, kdy v ČR se uplatňují pouze slevy na zaměstnance se zdravotním postižením, ale ve VB se s takovou slevou vůbec nesetkáme, zde se uplatňuje tzv. marginální úleva, kterou můžou uplatnit společnosti se ziskem mezi 300 000 – 1 500 000 GBP a vypočítává se viz vzorec (4.2),
- při podávání daňového přiznání ke korporátní dani jsou rozdíly v datech, ke kterým jsou poplatníci povinni podat daňové přiznání. V ČR musejí poplatníci podat daňové přiznání ve lhůtě 3 měsíců od skončení zdaňovacího období (respektive 6 měsíců při zpracování daňovým poradcem). Ve VB je lhůta pro podání daňového přiznání mnohem delší, a to 9 měsíců,
- společnosti ve VB mají povinnost podávat daňové přiznání online přes službu Revenue Online Service, písemnou formu daňového přiznání může společnost podat pouze v případě, že chce soubor podat ve velštině nebo z nějakého důvodu ho nemůže podat elektronicky. Společnosti v ČR mohou podávat daňové přiznání písemně u příslušného správce daně. Ale společnosti, které mají zpřístupněnou datovou schránku nebo mají ze zákona mít účetní závěrku ověřenou auditorem, musí daňové přiznání podat elektronicky, přičemž všem PO zapsaným do OR je automaticky zdarma zřízená datová schránka,
- konstrukce ZD ve VB je komplikovanější než v ČR, skládá se totiž z několika kategorií.

Mezi nejvýznamnější podobnosti patří:

- tak jako v ČR se i ve VB uplatňuje odpočet na výzkum a vývoj od základu daně, ovšem ve VB se může uplatnit až 230 %, v ČR 100 %,
- poplatníci korporátní daně se dělí na daňové rezidenty a nerezidenty,
- jednotná sazba daně, která činí 19 %.

5 Závěr

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo provést komparativní analýzu korporátní daně ve dvou vybraných členských státech Evropské unie, a to v České republice a Velké Británii. Tohoto cíle bylo dosaženo nejprve pomocí deskriptivní metody charakteristikou teoretických východisek daňové soustavy, které je potřeba znát pro správné pochopení daní, dále pak popisem daňového systému obou zemí a stručnou charakteristikou jednotlivých daní, a nakonec podrobným popisem korporátní daně z hlediska obou těchto zemí a aplikováním na modelový příklad.

Protože právní úprava korporátní daně je dost obsáhlá jak v ČR, tak ve VB, autorka bakalářské práce se snažila vybrat jen ty nejdůležitější aspekty. To platilo nejen pro korporátní daň, ale také pro ostatní daně daňových systémů těchto dvou zemí.

Autorka došla k závěru, že i přesto jak jsou oba systémy odlišné, v mnoha aspektech se ale velmi podobají. Stejně tak jako v ČR, dochází i v daňovém systému VB k neustálým změnám. ČR má ale přehlednější daňový systém, ve kterém se dá jednoznačně snadněji orientovat než v daňovém systému VB, protože ta má systém mnohem obsáhlejší a je dost obtížné se vyznat ve zdrojích, které nabízejí informace o daňovém systému VB a o konkrétních daních.

Korporátní daň ve VB se dani v ČR podobá, ale bylo zaznamenáno spoustu odlišností. V ČR se více setkáváme s pojmem daň z příjmů právnických osob než s pojmem korporátní daň, který je více uplatňován ve VB. K nejvýznamnějším rozdílům této daně patří uplatňování kapitálových úlev ve VB na místo uplatnění odpočtu odpisů, jak je to v ČR. Dalším rozdílem je datum zahájení a ukončení zdaňovacího období a uplatňování daňových ztrát a slev na dani. Tyto rozdíly jsou podrobně uvedeny v předchozí kapitole. Daňová sazba korporátní daně ve VB neustále klesá, v roce 2019 by měla klesnout až na 17 %. Bohužel, v ČR už od roku 2004 je uplatňována stejná sazba ve výši 19 %.

Pokud by šlo jen o korporátní daň, podle autorky bakalářské práce je např. pro velké firmy jako poplatníky daně v ČR zdaňování jednodušší a někdy i výhodnější než ve VB, protože se nevyžaduje tak velké množství znalostí ze strany poplatníků.

Zpracování této bakalářské práce autorce velmi rozšířilo znalosti o tom, jak daňové soustavy těchto dvou zemí fungují. Zároveň by tato bakalářská práce mohla sloužit jako

materiál nebo pomůcka pro osoby, které se touto problematikou zabývají jako např. ostatní studenti nebo účetní.

Seznam použité literatury

odborné knihy

BAGGERMAN, Khadija, Larisa GERZOVA, Grant Adrián HAP, et al., ed. *European tax handbook 2017*. Amsterdam: IBFD, 2017. 1 164 s. ISBN 978-90-8722-407-3.

DVOŘÁKOVÁ, Veronika. *Zdaňování příjmů fyzických a právnických osob 2016*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. 327 s. ISBN 978-80-7552-035-7.

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.

MACEK, Rudolf, Zuzana MACHOVÁ, Lenka JANÍČKOVÁ a Veronika BARANOVÁ. *Effective corporate taxation in the European Union and the Czech Republic*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2015. 95 s. ISBN 978-80-248-3750-5.

MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2018: úplná znění platná k 1.1.2018*. 28. vydání. Praha: Grada, 2018. 287 s. ISBN 978-80-271-0766-7.

NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 4., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. 332 s. ISBN 978-80-7478-626-6.

RADVÁN, Michal. *Daně a správa daní*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2015. 129 s. ISBN 978-80-210-7746-1.

SVÁTKOVÁ, Slavomíra. *Spotřební a ekologické daně v České republice*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. 300 s. ISBN 978-80-7357-443-7.

ŠEBESTÍKOVÁ, Viola. *Účetnictví podnikatelských subjektů II*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2013. 207 s. ISBN 978-80-248-3141-1.

ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. 392 s. ISBN 978-80-7201-925-0.

ŠIROKÝ, Jan. *Základy daňové teorie s praktickými příklady*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 128 s. ISBN 978-80-7478-785-0.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2016*. 13. vyd. Praha: 1. VOX, 2016. 396 s. ISBN 978-80-87480-44-1.

elektronické zdroje

BUSINESSINFO.CZ – OFICIÁLNÍ PORTÁL PRO PODNIKÁNÍ A EXPORT. *Velká Británie: Základní charakteristika teritoria, ekonomický přehled* [online]. [16. 1. 2018].

Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/velka-britanie-zakladni-charakteristika-teritoria-19032.html#sec7>

CELNÍ SPRÁVA. *Clo* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.celnisprava.cz/cz/clo/Stranky/default.aspx>

FINANČNÍ SPRÁVA. *Databáze aktuálních daňových tiskopisů* [online]. [2018]. Dostupné z: <http://www.financnisprava.cz/cs/danove-tiskopisy/databaze-aktualnich-danovych-tiskopisu>

GOLA, Petr. *Daň z příjmu právnických osob* [online]. [1. 3. 2013]. Dostupné z: <https://dumfinanci.cz/clanky/4509-dan-z-prijmu-pravnickych-osob/>

GOV.UK. *Air passenger duty for plane operators* [online]. [29. 1. 2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/guidance/air-passenger-duty-for-plane-operators>

GOV.UK. *Alcohol Duty rates from 13 March 2017* [online]. [13. 3. 2017]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/government/publications/rates-and-allowance-excise-duty-alcohol-duty/alcohol-duty-rates-from-24-march-2014>

GOV.UK. *Capital Gains Tax* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/capital-gains-tax/what-you-pay-it-on>

GOV.UK. *Capital Gains Tax (CGT) rates and annual tax-free allowances* [online]. [23. 2. 2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/government/publications/rates-and-allowances-capital-gains-tax/capital-gains-tax-rates-and-annual-tax-free-allowances#tax-free-allowances-for-capital-gains-tax>

GOV.UK. *Corporation tax* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/corporation-tax>

GOV.UK. *Corporation tax: Company Tax Return (CT600 (2018) Version 3)* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/government/publications/corporation-tax-company-tax-return-ct600-2015-version-3>

GOV.UK. *Corporation tax: Marginal Relief* [online]. [2. 2. 2017]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/guidance/corporation-tax-marginal-relief>

GOV.UK. *Corporation tax rates and reliefs* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/corporation-tax-rates>

GOV.UK. *Environmental taxes, reliefs and schemes for businesses* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/green-taxes-and-reliefs/climate-change-levy>

GOV.UK. *Inheritance Tax* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/inheritance-tax>

GOV.UK. *Rates and allowances: National Insurance contributions* [online]. [6. 4. 2017]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/government/publications/rates-and-allowances-national-insurance-contributions/rates-and-allowances-national-insurance-contributions>

GOV.UK. *Rates for air passenger duty* [online]. [29. 1. 2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/guidance/rates-and-allowances-for-air-passenger-duty>

GOV.UK. *Stamp Duty Land Tax* [online]. [2018]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/stamp-duty-land-tax/nonresidential-and-mixed-use-rates>

GOV.UK. *VAT rates on different goods and services* [online]. [4. 2. 2014]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/guidance/rates-of-vat-on-different-goods-and-services#vat-rate-conditions>

GOV.UK. *Vehicle tax rates* [online]. [1. 4. 2017]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/vehicle-tax-rate-tables>

IPODNIKATEL.CZ. *Schéma výpočtu základu daně z příjmů PO* [online]. [21. 1. 2014]. Dostupné z: <http://www.ipodnikatel.cz/Dane-v-podnikani/schema-vypoctu-zakladu-dane-z-prijmu-po.html>

OALIB.CZ. *Výpočet daňové povinnosti k dani z příjmů právnických osob* [online]. [2012]. Dostupné z: <https://www.oalib.cz/oskola/mod/book/tool/print/index.php?id=2086>

PLEVKOVÁ, Klára. *Nová daň české daňové soustavy, aneb zpřísnění regulace hazardních her* [online]. [9. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.fucik.cz/publikace/nova-dan-ceske-danove-soustavy-aneb-zprisneni-regulace-hazardnich-her/>

SCOPULUS.CO.UK. *UK Tax Rates 2017-18* [online]. [2018]. Dostupné z: <http://www.scopulus.co.uk/taxsheets/#IncomeTaxRates4-5>

SKALICKÁ, Hana. *Zdaňování společností ve Velké Británii* [online]. [1. 8. 2011]. Dostupné z: <http://www.mzdovapraxe.cz/archiv/dokument/doc-d34810v44427-zdanovani-spolecnosti-ve-velke-britanii/>

SEVEROVÁ, Michaela. *Daňový systém Velké Británie* [online]. [9. 7. 2014]. Dostupné z: <http://www.fpr-zcu.cz/clanek/danovy-system-velke-britanie>

SEVEROVÁ, Michaela. *Daň z příjmů právnických osob ve Velké Británii* [online]. [29. 7. 2014]. Dostupné z: <http://www.fpr-zcu.cz/clanek/dan-z-prijmu-pravnickych-osob-ve-velke-britanii>

Seznam zkratek

ČR	Česká republika
DPFO	daň z příjmů fyzických osob
DPH	daň z přidané hodnoty
DPPO	daň z příjmů právnických osob
EU	Evropská unie
FO	fyzická osoba
GBP	britská libra
GJ	gigajoul
HV	hospodářský výsledek
Kč	Korun českých
kg	kilogram
KWh	kilowatthodina
MWh	megawatthodina
OR	obchodní rejstřík
PO	právnická osoba
SD	sazba daně
s.r.o.	společnost s ručením omezeným
t	tuna
VAT	Value added tax – daň z přidané hodnoty
VB	Velká Británie
HV	výsledek hospodaření
ZD	základ daně
ZDP	zákon o daních z příjmů
ZK	základní kapitál

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo na nevýdělečné, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohou jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 11. 5. 2018

Adéla Drozdová

Adéla Drozdová

Seznam příloh

Příloha č. 1 Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob v České republice

Příloha č. 2 Daňové přiznání ke korporátní dani ve Velké Británii